

KÜRTSZÓ

„A HETEDIK ANGYAL IS MEGFÚJTA KÜRTJÉT.
HATALMAS SZÓZATOK HANGZOTTAK A MENNYBEN.”

AZ IGE MELLETT

- Messiási prófécia-e az Aggeus 2,6–7-ben foglalt kijelentés?
- „Elvégeztetett!”

AZ IDŐK JELEI

- „Karnyújtásnyira” vagyunk a jelenlegi civilizáció káoszba fordulásától

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

- Az 1888-as üzenet szíve (I. rész)

KITEKINTŐ

- „Más evangélium”
- Evangelizáció, tapasztalatok

Már-már megszokott megállapítás: „az idők jelei egyre sokkalóbban hathatnak ránk”. Jelen számunk híreit, a világ eseményeit szemlélve tényleg szinte megrémülhetnénk, milyen közel kerültünk az „utolsó felvonáshoz”. Mielőtt azonban – természetes reakciónk alapján – megrémülnénk a világban zajló események láttán, és egyfajta „pánikszerű” állapotba kerülnénk készültségünket látva, érdemes felidézni a negyedévi tanulmányunkban megszólaltató *7. kürtszót*, melyhez a megjegyzés felszabadító magyarázatot fűz. Miként is tekintünk a végidő próféciaínak ilyen mértékű, gyors és szinte „számlálhatatlanul” történő beteljesedésére?

„*A hetedik angyal szavának napjaiban, amikor kürtölni fog, akkor bevégeztetik [célba ér] Isten titka, úgy, amint [előre] tudtul adta ezt az öröndetes hírt szolgálai, a próféták által.*” (Jel 10,7)

„Most már csak a hetedik angyal kürtölésének napjai vannak hátra, amikor diadalmasan lezárul, célba érkezik Isten megváltási terve! Ezt a hatalmas örömhírt, ezt a változhatatlan isteni végzést erősíti meg Krisztus az esküjével (Jel 10,6). A megváltás tervének befejezése a 7. angyal kürtölésének napjaiban történik meg. A »hetedik angyal szavának napjai« (Jel 10,7) kifejezés arra utal, hogy a hetedik angyal kürtölése nem egyetlen esemény, hanem egy korszakot ölel fel. Fontos mondanivalót hordoz az eskü szövegének utolsó része is: »Úgy, amint [előre] tudtul adta [Isten] ezt az öröndeteshírt szolgálai, a próféták által.« *Egyrészt arra utal ez, hogy a végidőben megsokasodik és felgyorsul a próféciaák beteljesedése, csakúgy, mint Jézus első eljövételének az időszakában. Minden pontosan úgy fog történni, ahogyan az Úr előre megmondta a próféták által. Jelentőségteles, hogy az euangelizso (jó hírt, örömhírt mondani) ige szerepel az eredeti szövegben. Nem félelmetes, hanem öröndetes hír tehát, hogy a végidő határvonala-hoz érkezett a történelem! Az örökkévaló euangelium része az erre vonatkozó híradás. Öröndni kell annak, hogy elvégzett dolog: Isten hamarosan véget vet a bűn uralmának, beteljesíti megígért, végső, diadalmas, teljes szabadítását.*”

Mindezeket látva és megértve, bizonyára egy még mélyebb személyes és közösségi önvizsgálatra is „megszólítást” kaptunk!

A szerkesztők

Az Ige mellett

- Messiási prófécia-e az Aggeus 2,6–7-ben foglalt kijelentés? 2
- „Elvégeztetett!” 6

Az idők jelei

- „Karnyújtásnyira” vagyunk a jelenlegi civilizáció káoszba fordulásától 9

Hit általi megigazulás

- Az 1888-as üzenet szíve (I. rész) 16

A Bizonyágtételeket olvasva

- Gyermeknevelés (2. rész) 20

Kitekintő

- „Más euangelium” 22

Euangelizáció

- Adventi hangverseny Csepregen 24

Tapasztalatok

- Családról családra 26
- Az Eleki Életmódközpont 2018-ban végzett munkájáról 28
- Imatapasztalatok 31

Kitekintő

- Marika néni 35

Belső használatra szánt kiadvány.
A fenntartásra adományokat köszöndettel
elfogadunk az alábbi számlaszámon:

VAJDASÁGÉRT ALAPÍTVÁNY
10402623-50526554-86651004

Szerkesztők: Vankó Zsuzsa, Buda Júlia

Elérhetőségeink: www.kurtszo.hu;
e-mail: kurtszo@kurtszo.hu

További számok igényelhetők a következő
telefonszámon: 06-30/619-5901;
illetve elektronikusán a fenti e-mail címen.

MESSIÁSI PRÓFÉCIA-E az Aggeus 2,6–7-ben foglalt kijelentés?

Az igeszakasz értelmezése erősen vitatott, különösképpen a mai magyarázók részéről. Amikor az alábbiakban kifejtjük Aggeus könyve 2,6–7 tényleges üzenetét, egyben bepillantást nyújtunk a Sola Scriptura Teológiai Főiskola keretében működő Biblia-fordító revíziós műhely munkájába. Érzékelhetővé válik, hogy milyen alapos körütekintésre van szükség e munka során, és milyen nagy felelősség állást foglalni a vitatott kérdésekben a revízió során.

A Biblia-versek szövege a ma közkézen forgó magyar fordításokban

A Károli-fordítás 1908-as revíziójában – amely ma a leginkább ismert és használt, elsősorban a protestánsok között – ez olvasható: „*Mert ezt mondja a Seregek Ura: Egy kevés idő van még, és én megindítom az eget és a földet, a tengert és a szárazt. És megindítok minden népet, és eljön, akit minden nép óhajt, és megtöltöm e házat dicsőséggel – azt mondja a Seregek Ura.*”

A Kecskeméthy István által 1890–1940 között készített fordításban, amit az erdélyi Koinónia Kiadó 2009-ben újra kiadott, a szöveg a következő: „*Mert így mondta a Seregek Ura: Még egy kicsi, és én megrázom az eget és a földet, és a tengert és a szárazat. És megrázok minden nemzeteket, és eljön minden nemzetek gyönyörűsége; és megtöltöm ezt a házat dicsőséggel, azt mondja a Seregek Ura.*”

Az úgynevezett IMIT-Biblia, az Izraelita Magyar Irodalmi Társulat által 1897 és 1906 között

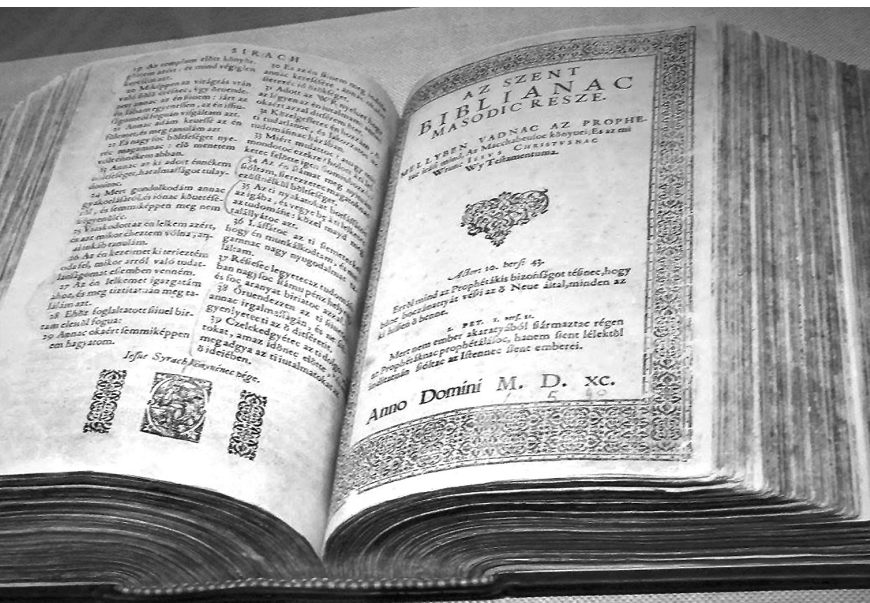
készített, részenként kiadott, héber–magyar nyelvű Biblia szerint: „*Mert így szól az Örökkévaló, a Seregek Ura: Még egy keveset, és én megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. Megrendítem mind a nemzeteket, és ide jönnek drágaságai mind a nemzeteknek; megtöltöm e házat dicsőséggel, mondja az Örökkévaló, a Seregek Ura.*” (Ezt az IMIT által készített fordítást újból kiadta a Makkabi Kiadói Kft. 2008-ban.)

Az új fordítású (először 1973-ban kiadott) katolikus Bibliában így szól ez az igeszakasz: „*Igen, ezt mondja a Seregek Ura. Még egy kis idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. Megrendítem mind a népeket, és ideáramlik minden népnek a kincse. Betöltöm ezt a templomot dicsőséggel – mondja a Seregek Ura.*”

A Magyar Bibliatársulat által először 1975-ben kiadott, majd 1995-ben és 2014-ben revideált új fordítású Bibliában (az úgynevezett ökumenikus Bibliában) ez olvasható: „*Így szól a Seregek Ura: Még egy kevés idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. Megrendíték minden népet, és elhosszabbítják kincseiket a népek, ezt a házat pedig megtöltöm dicsőséggel – mondja a Seregek Ura.*”

A Protestáns Média Alapítvány szakbizottsága által revideált és a Veritas Kiadó által 2014-ben megjelentetett Károli-Biblia szerint: „*Mert azt mondja a Seregek Ura: egy kevés idő még, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. Megrendíték minden népet, és eljönnek kincseikkel, ezt a házat pedig megtöltöm dicsőséggel – ezt mondja a Seregek Ura.*”

Mint látható, a Károli-fordítás 1908-as revíziója, valamint Kecskeméthy István fordítása messiási próféciónak értelmezi a 6–7. verset. Az összes többi, ma közkézen forgó magyar fordí-

tás viszont nem, hanem egészen eltérő módon értelmezik és fordítják ezt az igeszakaszt.

Tanulságos elolvasni, hogy milyen megjegyzést fűz Agg 2,7-hez az 1973-ban kiadott új katolikus fordítás: „A Vulgata fordításában ezt olvashatjuk: »És eljön az, Aki után minden nép vágyakozik.« Innen ered a hely (téves) messiási értelmezése.”

A közelmúltban kiadott két protestáns, magyarázatos Biblia kommentárjai Aggeus 2,6–7-hez:

A Harmat-Veritas Kiadó 2014-ben Philip Yancey és Tim Stafford jegyzeteivel adta ki a Protestáns Média Alapítvány által készített, revideált Károli-fordítást. Mindössze ennyi utalást találunk itt az Aggeus könyvéhez kapcsolt bevezetésben: „Istennek dicsőséges terve van Izráellel, és ez a terv az egész földkerekséget megrázza majd.” A szövegmagyarázatnál viszont már semmilyen megjegyzést nem találunk 2,6–7-re vonatkozóan.

A Kálvin Kiadó, a Stuttgarti magyarázatos Biblia jegyzeteit átvéve, szintén kiadott egy magyarázatos Bibliát 2018-ban, a Magyar Bibliatársulat új fordítása, az úgynevezett ökumenikus Biblia szövegével. Az Aggeus 2,7-hez kapcsolt magyarázatból a következőket idézzük: „A meghirdetett »megrendítés« minden eddigi hatalmi

kapcsolat bukását jelenti... Tekintettel erre, a templom építésének befejezése sürgős, és minden erőfeszítést megér. A népek arra várnak, hogy elhosszabbítsák kincseiket, s azokkal díszítsék az épületet.” (Vö. Ésa 60,5–7.13; 66,12) A »békesség« (salom) mindenekelőtt jólétet jelent (vö. 1,6.9–11; 2,16.19), mivel akkor vége van minden háborúnak (vö. 22. vers)... A latin Biblia-fordítást (Vulgata) követve Luther a 7. vers közepét Krisztusra vonatkoztatta, és így fordította: »innen jön minden népnek a vigasztalás«. Erre a Biblia-fordításra támaszkodik máig több régi egyházi ének; vö. pl. »Jöjj, népek Megváltója.«”

Mi a teendő ilyenkor, amikor ennyire vitatott és eltérő, hogyan kell fordítani egy bibliai részletet? Alapos, mindent figyelembe vevő vizsgálatra van szükség.

Mi tárul fel a vizsgálat során?

Mindenekelőtt a 6. vers elején szükséges egy javítás a közkézen forgó fordításokhoz, és a Vizsolyi Bibliában található eredeti Károli-fordításhoz képest is. Az *achát* héber szó valójában nem értelmezhető határozatlan névelőnek, noha sok fordításban így szerepel. Az *ód achát* héber kifejezés egyszerűnek fordítandó, amit megerősít a Septuaginta ókori görög fordításában olvasható szöveg, és különösképpen Zsid 12,26–27 hivatkozása.

Károli Gáspár eredetileg így fordította a 6–7. verset: „Még egy kevés idő vagyon, és én megindítom az eget, az földet, az tengert és az szárazt. És megindítok minden népeket, és eljő az minden pogány népeknek kívánsága, és betöltöm ez templomot dicsőséggel, azt mondja a Seregeknek Ura.” Károli tehát – sok más fordítóval és írásmagyarázóval együtt – messiási próféciaának tekintette ezt a kijelentést. A 6–7. vers mellé írt lapszéli jegyzete is erről tanúskodik: „A Krisztusnak eljövételéről való prófécia, kit pogány népek kívánságának nevez...”

A Károli-fordítás 1908-as revíziója szép nyelvezettel adja vissza a szöveg mondanivalóját, de a megengedettnél nagyobb mértékben értelmezi, mert az „*aki*” vonatkozó névmás nem szerepel a héber szövegben, mint ahogy Károli eredeti fordításában sem. A héber szövegben közvettebb, némileg sejtelmes a Messiás személyére utaló kifejezés, leginkább így lehet visszaadni: „*minden nép vágyakozása.*”

A mai írásmagyarázók többsége azért nem tekinti messiási próféciónak a 7. verset, mert a héber szöveg – valószínűleg másolási hiba folytán – nehezen értelmezhető. Az állítmány ugyanis többes számú („*jönnék*” van a héber szövegben), az alany („*minden nép vágyakozása*”) viszont egyes számú. Egyes írásmagyarázók az alanyt igazítják az állítmányhoz, és ennek megfelelően *kincseknek* értelmezik a héber *chemdah* szót, ami egyébként igéből képzett főnév. (A *chamad* ige jelentése: *kívánni, vágyakozni.*) A szövegösszefüggés azonban amellet szól, hogy az állítmányt kell az alanyhoz igazítani, vagyis egyes számúnak kell azt értelmezni. (Az Ószövetség ókori görög fordítása, a Septuaginta is egyes számra, *eljönre* javítja a héber szövegben szereplő *eljönneket.*)

A közvetlen folytatás, a szóban forgó mondat-hoz kapcsolt mellékmondat – „*és megtöltöm e házat dicsőséggel*” – megerősíti, hogy itt messiási prófécia-ról van szó, ennél fogva az állítmány egyes számra javítása a helyes. Ez a mondat arra utal, hogy mind a pusztai szent sátor, mind pedig a Salamon által épített jeruzsálemi templomot „*Isten dicsősége töltötte be*” – az Ő jelenléte szimbólumaként – felszentelésük nyomán: „*Felhő fedezte be a gyülekezet sátorát, és az Úr dicsősége betöltötte a hajlékot. Mózes nem mehetett be a gyülekezet sátorába, mert a felhő rajta nyugodott, és az Úr dicsősége töltötte be a hajlékot.*” (2Móz 40,34–35) „*Mikor pedig kijöttek a papok a szent helyből [a salomoni templom felavatásakor], köd töltötte be az Úr házat, úgy, hogy meg sem állhattak a papok szolgálatukban a köd miatt, mert az Úr dicsősége töltötte be az Úr házat.*” (1Kir 8,10–11)

E szövegösszefüggést figyelembe véve világos a mondanivaló:

A most felépítendő úgynevezett második templom felszentelése akkor valósul meg, amikor ezt is „*betölti Isten dicsősége*”. Azáltal teljesedik be ez az ígélet, hogy a Messiás személyében megjelenik itt Isten dicsősége. Közvetett utalást tartalmaz ily módon e prófécia arra vonatkozóan is, hogy a nemsokára megjelenő Messiás isteni személy lesz. ***Azért lesz nagyobb tehát e második templom dicsősége Salamon templomáénál is, mert Isten személyesen jelenik meg benne.*** Emlékezhetünk arra, hogy János evangéliuma szerint Jézus szolgálata legelején megjelent a jeruzsálemi templomban (Jn 2,13–23). És hasonlóképpen jövendölt a Messiás jeruzsálemi templomban való megjelenéséről nem sokkal később Malakiás próféta is: „*Mindjárt eljön az ő templomába az Úr, akit ti kerestek, a szövetség követe, akit ti kívántok.*” (Mal 3,1)

A szöveg további folytatása, a 8–9. vers is megerősíti, hogy messiási prófécia-ról van szó. Isten kijelenti, hogy övé „*az ezüst és az arany*”, azaz, ha akarná, külső dicsőséggel is felruházhatná ezt a templomot. Ennek a templomnak azonban nem „*az arany és ezüst*” ad dicsőséget. Külsőleg sokkal szerényebb lesz Salamon templomához képest, a dicsősége mégis nagyobb lesz. Ezt követően másodszor is utal közvetetten, sejtelmesen a Messiás személyére, amikor ezt mondja: „*És békességet adok néktek e helyen.*” Más ószövetségi messiási prófécia-k is „*békesség fejedelmének*”, „*békességnek*” nevezik a Messiást. (Lásd például Ésa 9,6; Mik 5,2–5/a.)

Összegzés

A 6–7. vers tehát leginkább így fordítható: „*Így szól a Seregek Ura: még egyszer, kevés idő múlva, megrázom az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet, megrázom a népeket, és eljön minden nép vágyakozása, és betöltöm e házat dicsőséggel – ezt mondja az Örökkévaló, a Seregek Ura.*”

Az Atya, azáltal, hogy „kibocsátotta Fiát” (Gal 4,4), valóban „megrázta” a mennyet is. Ezt az eseményt pedig előkészítette, azáltal, hogy közvetett módon mélyreható civilizációs változásokat munkált a népek körében. Ennek következményeként Jézus születésekor sok minden kedvező volt a róla és tanításairól szóló evangélium terjedéséhez. Továbbá tanításai olyan „új kovászt” hoztak a történelemben, amely további történelmi-civilizációs változásokat idézett elő.

Az a kifejezés a Messiásra vonatkozóan, hogy Ő „minden nép vágyakozása”, annyira sokatmondó, hogy szinte kimeríthetetlen a tartalma. Jelentőségteljes egyrészt azért, mert sok más messiási próféciához hasonlóan nyilvánvalóvá teszi, hogy az eljövendő Messiás nem csupán Izraelnek hoz szabadítást, hanem minden népnek. Különös vakság okozta, hogy Jézus jövetelekor mégis általános volt az a felfogás a zsidóság körében, hogy a Messiás nekik, értük jön, pogány ellenségeiket viszont büntetés alá vonja. Az igazán hívők azonban helyesen értették a Messiásra vonatkozó ígéretek. Jézus bemutatásakor Simeon például úgy áldotta meg a kisgyermeket, akiben a Szentlélek készítetésére a Messiást ismerte fel, hogy Isten a „pogányok megvilágosítására” is küldi Őt. Másrészt arra utal ez a kifejezés, hogy ha az ember, az emberiség tudná, miben áll a legnagyobb nyomorúsága, és melyek a legnagyobb szükségletei, akkor felismernék, hogy a megjelenő Messiás „minden nép vágyakozásának” a beteljesítője.

Mindez egy „kevés idő múlva” történik a prófécia szerint, azaz a Messiás eljövetele immár belátható távolságban van. (Dárius király 2. évében, tehát i. e. 520-ban közölte Aggeus próféta a néppel a rábízott üzenetet.)

Azt is észre kell vennünk, hogy ez a messiási jövendölés is kettős próféciának tekintendő, azaz olyan kijelentésnek, amely vonatkozik a Messiás mind első, mind második eljövetelére. Egybeolvad a Messiás két eljövetele ebben a próféciában, csakúgy, mint több más, hasonló ószövetségi messiási jövendölésben. Megerősíti ezt Zsid 12,26–27 hivatkozása. A szövegösszefüggés szerint arra hivatkozik a levél szerzője, hogy a Tízparancsolat, Isten törvénye Sínai-hegyen történt ünnepélyes kihirdetésekor – amikor az ószövetség is megkötött Izrael népével – megrázkódott a hegy egész környezete, és egyéb félelmet keltő, monumentális természeti jelenségek ejtették félelemben az izraelitákat: „Virradatok mennydörgések, villámlások, sűrű felhő volt a hegyen, és igen erős kürtzengés, úgy hogy megrémült mind az egész táborbeli nép... Az egész Sínai-hegy füstölgött, mivelhogy leszállt arra az Úr tűzben, felment annak füstje, mint a kemence füstje, és az egész hegy nagyon rengett.” (2Móz 19,16–18)

Ehhez – az izraeliták számára oly emlékezetes – eseményhez képest „még egyszer megrázza Isten az eget és a földet”, ugyanazon okból, mert Isten jelenik meg e földön, mint egykor a Sínai-hegynél. Jézus első eljövetelekor – amikor mintegy rangrejtve, Emberfiaként jött a földre – átvitt értelemben történt a föld és a népek megrázása, visszajövetelekor azonban szó szerinti értelemben teljesül be ismét e profetikus kijelentés. Jézus úgy szolt második eljöveteléről, hogy akkor „az egek erősségei is megrendülnek” (Mt 24,29). Ezenkívül az emberi történelem végén újból beteljesedik „minden nép megrázása”. Gondolhatunk egyrészt a globális, utolsó nagy evangéliumhirdetésre (Mt 24,14; Jel 14,6–12), másrészt pedig „a megpróbáltatás idejére, amely az egész világra eljön, hogy megpróbálja a föld lakosait.” (Jel 3,10). Egy Ésaiás könyvében található prófécia úgy szolt a Messiás megjelenéséről – ami szintén vonatkoztatható mind az Ő első, mind pedig második eljövetelére –, hogy „megjelenik az Úr dicsősége, és minden test látni fogja” (Ésa 40,5; vö. Jn 1,14; Mt 24,30).

Vankó Zsuzsa

„ELVÉGEZTETETT!”

„Mikor azért elvette Jézus az ecetet, mondta: Elvégeztetett! És lehajtván fejét, kibocsátotta lelkét.” (Jn 19,30)

Az evangéliumi beszámolók szerint Jézus összesen hét alkalommal szólalt meg a kereszten. Ezeket a rövid mondatokat „Jézus hét szavának” is nevezzük. Bár ilyen állapotban lélegezni is alig lehetett, és rendkívüli erőfeszítést igényelt minden egyes szó kiejtése, Jézus – küldetéséhez hűen – a kereszten is „az örök élet beszédét” (Jn 6,68) szólt. Jézus hét szava közül az utolsó előtti, az „Elvégeztetett!”, különösen nagy jelentőségű. A János evangélista által megörökített egyszavas mondat közvetlenül Jézus halála előtt hangzott el, egy másik Lukács által lejegyzett mondattal együtt: „Atyám, a Te kezidbe teszem le az én lelkemet.” (Lk 23,46) A *Jézus élete* c. könyv (756. o.) figyelemre méltó részleteket tár fel a két utolsó „szó” elhangzásának körülményeiről: „A sötét homály hirtelen felemelkedett a keresztről, és tiszta trombitaszóhoz hasonló hangon, amely mintha az egész teremtett világ-mindenségen áthangzott volna, Jézus így kiáltott fel: »Elvégeztetett!« (Jn 19,30) »Atyám, a Te kezidbe teszem le az én lelkemet.« (Lk 23,46) Fényesség vette körül a keresztet, és a Megváltó arca a nap fényéhez hasonló dicsőséggel ragyogott fel. Azután lehajtotta fejét a mellére, és meghalt.”

Mi az „elvégeztetett” szó jelentése?

A görög *teleó* ige szenvedő (passzív) alakját használja János evangélista, aminek jelentése: beteljesedik, megvalósul, befejeződik, célba ér. A hozzá hasonló alakú *telos* főnév jelentése: vég,

cél, tökéletesség. Noha a legtöbb fordítás az „elvégeztetett”¹ kifejezést használja, a „beteljesedett” jobban visszaadja a szó eredeti jelentését. Jézus szava tehát nem a vereség, a feladás kifejezése volt, hanem sokkal inkább a győzelemé. E szó kimondása tulajdonképpen Jézus győzelmi kiáltása volt, ami a megváltás tervének beteljesedését, célba érkezését jelezte.

Ebben a tanulmányban ennek az egy szónak a jelentőségét tekintjük át a továbbiakban. Először azt vizsgáljuk meg, mi mindenről mondhatjuk el, hogy beteljesedett, célba ért Jézus kereszthalálával, utána pedig e győzelem kihatásait, következményeit, gyümölcseit vesszük számba.

Mi minden teljesedett be Jézus Krisztus kereszthalálával?

A megváltási terv győzelme ■ Bár látszólag vereség volt, Jézus a kereszthalál elszenvedésével a megváltás történetének legdöntőbb győzelmét vívta ki. Hogy ez milyen hatást váltott ki a mennyei lényekből, azt Jelenések könyve így örökíti meg: „És hallottam nagy szót az égben, amely ezt mondta: Most lett meg az üdvösség és az erő, és a mi Istenünknek országa, és az Ő Krisztusának hatalma, mert a mi atyánkfainak vádolója levettetett, ki vádolta őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt.” (Jel 12,10) Ez a győzelem tehát az üdvösséget (gör. *szótéria* =

¹ Ezt sugallja a latin „Consummatum est!” vagy az angol „It is finished!” is.

szabadulás) tette lehetővé az ember számára, egyúttal Isten hatalmának, országának helyreállítása is volt. Mindez Sátán számára viszont a legnagyobb vereséget jelentette, aki a „nagy küzdelem” döntő csatáját veszítette el. Bizonyos értelemben Sátán birodalma, földi uralma is elveszett: nem mondhatta többé, hogy ő a „világ fejedelme”.

Az élet jogának visszavásárlása az ember számára ■ Az ember a „bűn zsoldja a halál” elv következtében elvesztette az élethez való jogát. Ennek alapján az ember földi életének fenntartása, majd az örök élet visszadása csak a „megváltás” (gör. *lutron*) által válik lehetővé. A megváltás eredetileg váltságdíj kifizetését, rabszolgák felszabadítását jelentette. Jézus mérhetetlen áron, saját életével „vásárolta vissza” az emberiséget és a Földet a nagy „rabszolgatartótól”, Sántától: „*Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg a ti atyáitoktól örökölt hiábavaló életetekből, hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtlen bárányn, a Krisztusén: Aki eleve el volt ugyan rendelkezve, a világ megalapítása előtt, megjelent pedig az idők végén tiérettetek.*” (1Pt 1,18–20) A megváltás lényegét tanította jelképek formájában a zsidó áldozati rendszer is, ami Isten Bárányának feláldozásával betöltötte szerepét. Ezt jelezte a papok számára a templomi kárpit kettéhasadása Jézus halálának pillanatában. „A jelkép és a valóság találkozott Isten Fia halálában. A nagy áldozat megtörtént.” (*Jézus élete*, 665. o.)

Jézus földi életének a győzelme, „életművének” beteljesedése ■ Jézus kereszthalála földi életének és szolgálatának a lezárása is volt. Érdeemes elgondolkodnunk, milyen örökséget hagyott hátra. Jézus élete minden tekintetben teljes volt, Ő valóban mondhatta: „*Elvégeztem a munkát, amelyet reám bízta, hogy végezzem azt.*” (Jn 17,4) Jézus erkölcsi tisztaságára és tökéletességére Péter apostol a „*hibátlan és szeplőtlen bárány*” kifejezéssel utalt, Pál szerint pedig Jézus „*mindenben megkísértetett, anélkül, hogy vétkezett volna...*” (Zsid

4,15) Földi élete világosan szemléltette, hogy lehetséges bűn nélkül élni. Sátán érve, hogy a törvényt emberként lehetetlen megtartani, nem áll meg többé. Jézus földi győzelme pótolhatatlan segítség számunkra: gyakorlati példát ad arra nézve, hogyan élhetünk hasonló életet. Gondoljunk Jézus imaéletére, beszélgetéseire, emberekért végzett szolgálatára. Bár a földi életet minden ember megkapja kegyelemből, örök életben csak azoknak lesz részük, akik Jézus életét mintának tekintik a maguk számára, és a gyakorlatban is „*követik a Bárányt, valahova megy*” (Jel 14,4).

Sátán szabad bejárása és vádolóként való működése a mennyben ■ Jób könyvének 1–2. fejezete szerint Sátán mennybeli lázadása és kivettetése után megmaradt a „beszélő viszony” Isten és Sátán között. Sátán egy ideig még bejáratos volt Istenhez, párbeszédet folytathatott Vele, megfogalmazhatta vádjait, kritikáit. Jézus kereszthalála azonban véget vetett ennek a „kiváltságának”: megtörténik Sátán végleges eltávolítása, kizárása a mennyből. A korábban idézett Jel 12,10 egyértelműen fogalmazza meg ezt: „*Mert a mi atyánkfiainak vádolója levettetett, ki vádolta őket éjjel és nappal a mi Istenünk előtt.*” Erre utalhatott Jézus is a hetven tanítvány örömteli beszámolóit hallgatva: „*Ő pedig monda nekik: Láttam a Sántát, mint a villámlást, lehullani az égből.*” (Lk 10,18)

„Gyilkosként mutatta meg magát. Isten Fia vérenek kiontásával kiszakította magát a mennyei lények rokonszenvéből. Ettől kezdve korlátozták működését. Bármilyen magatartást vehetett is fel, nem várhatott tovább az angyalokra... Sátán és a mennyei világ között a meglevő kapcsolat utolsó láncszeme is elszakadt.” (*Jézus élete*, 669. o.)

Milyen gyümölcsei voltak Jézus győzelmének?

Isten kegyelmének, szeretetének bemutatása ■ Jézus kereszthalálával Isten irgalmát, szere-

tetét és jóságát láthatjuk új fényben: olyan módon, ahogy eddig nem volt tapasztalható. Noha Isten korábban is gondoskodott szemléltetőeszközökről (áldozati rendszer), és adott jövendöléseket is, ettől a ponttól kezdve még kézzelfoghatóbb bizonyíték áll rendelkezésre az isteni szeretet nagyságát illetően. Ezt ragadja meg a sokszor idézett Jn 3,16 is: „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Ennek a „jóságnak” a szemlélése és megértése képes megváltoztatni a szívet: „...az Istennek jósága téged megtérésre indít” (Rm 2,4)

A törvény szentsége, változhatatlan volta ■ Jézus áldozata Isten törvényének felmagasztalása volt, ami új fénybe helyezte a Tízparancsolatot is. Megmutatta, milyen fontos Isten számára a törvény. Tanítás ez számunkra is: mennyire komolyan kell vennünk rendelkezéseit mindezek fényében. Istennél elválaszthatatlanul összeforr a szeretetet és a törvény, a kegyelem és az igazságosság: „Irgalmasság és hűség összetalálkoznak, igazság és békesség csókolgatják egymást.” (Zsolt 85,11) „Sátánnak az volt a szándéka, hogy elválassza az irgalmasságot az igazságtól és az igazságosságtól. Azt igyekezett bebizonyítani, hogy Isten törvényének az igazságossága egyik ellensége a békességnek. Krisztus azonban megmutatja, hogy Isten tervében ezek elválaszthatatlanul egybekötődtek egymással.” (Jézus élete, 671. o.)

Az új szövetség életbe lépése ■ Noha Isten már korábban is szövetséget kötött emberekkel, Jézus kereszthalála egy újfajta szövetségi kapcsolat megpecsételése is volt. Jézus az utolsó vacsora alkalmával beszélt erről: „E pohár amaz új szövetség az én véreben, mely ti érettetek kiontatik.” (Lk 20,22) Ezt szövetséget Isten már nem egy néppel, hanem kizárólag egyénekkal köti, olyan emberekkel, akik önként vállalják az ezzel járó kötelezettségeket. Az is elmondható, hogy ebben a kapcsolatban mindig Isten vállalja a nagyobb

részt: minden lehetséges segítséget megad a győzelemhez. A mi részünk a folyamatos „vigyázás” és „benne maradás”.

Jézus közbenjáró szolgálata ■ Jézus kereszthalála a közbenjáró szolgálat kezdetét is jelentette. Jézus a feltámadása után „az Ő tulajdon vére által ment be egyszer s mindenkorra a szentélybe, örök váltságot szerezve.” (Zsid 9,12) „A szentek szentjébe vezető út megnyílt. Isten egy új és élő utat készített minden ember számára. Többé nem kell a bűnös és szomorkodó emberi nemzetségnek a főpap érkezésére várnia. Mostantól fogva maga az Üdvözítő szolgál a mennyekben főpapként és az emberek közbenjárójaként.” (Jézus élete, 665. o.) Merítsünk erőt és bátorítást abból, hogy olyan valaki jár közben értünk, aki közöttünk élt, s hozzánk hasonlóan küzdött: „Mert nem oly főpapunk van, aki nem tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt.” (Zsid 4,15)

A „Beteljesedett!” kimondása a kereszten a megváltási terv győzelmét hirdette, de a küzdelem Isten és Sátán között tovább folytatódik, sőt új szintre lép. Mondhatjuk azt is, hogy a történelem utolsó felvonása, „végjátéka” kezdődik el. Sátán, ahelyett, hogy vereségét elismerné, elkeseredett harcot indít Isten népe, egyháza ellen: „Megharagudott azért a sárkány az asszonyra, és elment, hogy hadakozzék egybekkel, az Ő magvából valókkal, az Isten parancsolatainak megőrzőivel, és akiknél volt a Jézus Krisztus bizonyágtétele.” (Jel 12,17) Ennek tudatában mennyire komolyan kell vennünk egyenként e küzdelmet! Imádkozzunk állhatatosságért és kitartásért, s azért, hogy a mi életünkben is győzelemre jusson a megváltás terve. Bárcsak mi is elmondhatnánk Jézussal együtt, hogy „elvégeztem a munkát, amelyet reám bízál, hogy végezzem azt”.

Somogyi Lehel

„Karnyújtásnyira” vagyunk a jelenlegi civilizáció káoszba fordulásától

---

Leginkább a fenti címmel lehet összegezni, hogy milyen végkövetkeztetéshez vezet az elmúlt negyedév során megfigyelt „idők jelei” összegezése és kiértékelése. Bátorításul a tények elé: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk... Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld... nemzetek zajonganak, országok mozognak, kiereszti hangját, megszeppen a föld. A Seregek ura velünk van, Jákob Istene a mi várunk.” (Zsolt 46,3-4.7-8)

Érdeemes David Attenborough nyilatkozatának az idézésével kezdeni, amely az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye 24. éves ülésén, a

múlt év decemberében hangzott el a lengyelországi Katowicében. Azóta gyakran emlegetett, nevezetes kijelentése ugyanazt mondja, más szavakkal, mint cikkünk címe: „*A civilizáció összeomlása már látótávolságra van.*” (168ora.hu; David Attenborough: A civilizáció összeomlása már látótávolságra van.)

Annál is súlyosabb ez a megállapítás, mert a klímavédelem tekintetében nemigen várható komoly előrehaladás. Olyan ellenzők sorakoztak fel, mint az USA, Oroszország és Szaúd-Arábia. Egy december 18-ai híradásból idézzük:

„Trump és Putyin lesöprik az ENSZ kezdeményezését... Nem csak a klímaváltozást tagadók élére álltak, hanem lehetetlenné tették az ENSZ jelentésének az elfogadását, így az abban foglalt

AZ IDŐK JELEI

lépések nem kötelező érvényűek. Ennek oka pedig egészen egyértelmű: Az olaj és a fosszilis energiahordozók lobbija. Persze nem kell felmenteni a G20 országok többi tagját sem, hiszen bár elkötelezett hívei a klímavédelemnek, mégis döbbenetes összegeket pumpálnak a környezetszennyező iparágakba, és rekord magas az idei széndioxid-kibocsátásuk is.” (*koponyeg.hu*; Trump és Putyin lesöprik az ENSZ kezdeményezését.)

Micsoda hatalom a profitéhség, hogy embereket, felelős vezetőket tesz annyira vakká! Miközben a klímaváltozás következményei egyre súlyosabbak és nyilvánvalóbbak, gazdasági csoportok, szuper gazdagok pillanatnyi érdekei miatt feltartóztathatatlanul halad a világ a természeti környezet helyrehozhatatlan tönkretétele felé. **Nem véletlen, hogy egyes cikkírók ma már „az önzés kultúrája” kifejezést használják.**

*

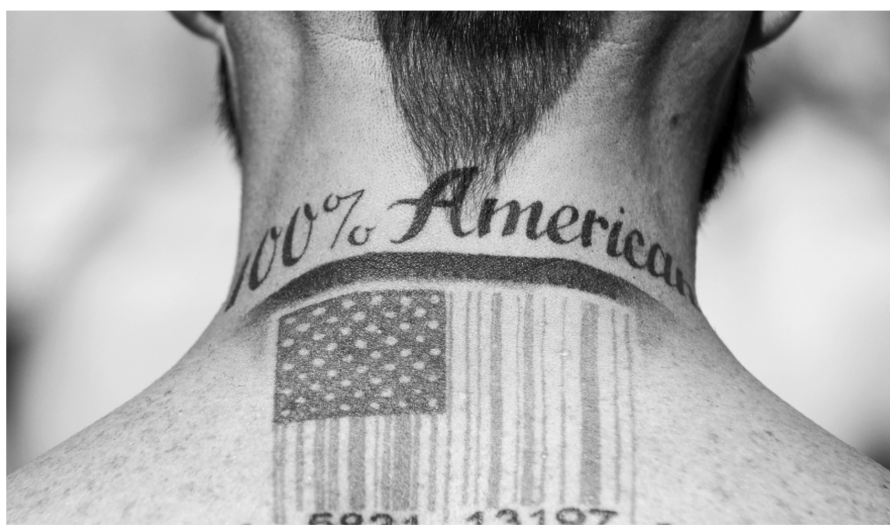
Egy amerikai filozófus, Jason Stanley szerint **„a multinacionális vállalatok és az oligarchák... a nemzetközi kapitalizmus erői” állnak az egyre**

szélesedő „ultranacionalista mozgalom” mögött: „Az jelent hasznot számukra, ha nincsenek olyan nemzetközi megállapodások, amelyek szabályozzák a környezet és munka világát... Sajnos olyan hatalmas pénz lehetősége van a környezet tönkretételében, a fosszilis energia felhasználásában, az agrobizniszben, hogy ezek nagyon jelentős gazdasági erők.” (*Népszava*, 2019. január 14., hétfő.) **Mennyire igazolódik tehát korunkban a bibliai kijelentés, „a bűn (azaz az önzés) teljességre jutva halált nemz” (Jak 1,15)!**

A nacionalizmusok megelevenedése ma éppoly súlyosan veszélyezteti az emberi civilizáció fennmaradását, mint a klímaváltozás. Ugyancsak az előbb idézett amerikai filozófus írja: „Az emberek nagyrészt elfeledték a második világháború tanulságait, vagy pedig soha nem is szembesültek igazán ezekkel a tanulságokkal.” (Uo.)

Hasonló módon nyilatkozott Angela Merkel német kancellár 2018. december 31-én mondott újévi üzenetében: „Óriási kihívásokkal kell megküzdenie a kontinensnek és az egész világnak a következő években, a tét pedig nem kisebb, mint

szüntelen a fejünk felett lebeg. Beszédesebb ilyen vonatkozásban például az alábbi hír:

„[A múlt év utolsó negyed-
évében] legalább száz konté-
neryi amerikai lőszer hoz-
tak a német Ramstein légitá-
maszpontra. Utoljára a koszo-
vói háború idején (1999-ben)

a béke. **A nacionalista politikusok előretörése miatt a világ egy háborús konfliktusokkal tűzdelt időszak felé sodródik**, ezért nagyon fontos, hogy ne felejtjük el a második világháború tanulságait, és ezek tudatában cselekedjünk.” (*www.portfolio.hu*; Merkel üzent a világnak: küzdenünk kell, hogy elkerüljünk egy újabb háborút.)

A nacionalista politikusok újabb előretörésének bizonyossága, hogy a sokmillió Brazíliában Jair Bolsonaro nyerte meg a választást a 2018-as év végén. Elgondolkoztató az is, hogy a választó népszerűség mintegy 30%-át adó evangéliumi keresztények szavazataival győzött, csakúgy, ahogyan korábban Donald Trump az USA-ban.

Ez év január elején „Erőszakspirálba ragadt a világ” címen jelent meg cikk a *Magyar Hang* című újságban. Az írás felsorolja, hogy mely országok azok „*ahol [elölreláthatóan] az elkövetkezendő évben sem nyugszanak a fegyverek*”: Dél-Szudán, Kelet-Ukrajna, Szíria, Irak, Afganisztán, Jemen, Mexikó, Mali, Nigéria, Szomália. És nem tudjuk, milyen új konfliktusok támadnak még ezen felül ebben az esztendőben.

A nemzetközi konfliktusok nyílt háborúvá fajulásának veszélye (emlékezzünk Mt 24,6–8-ra!)

szállított ilyen mennyiségű hadianyagot a kontinensre az amerikai haderő.” (*Népszava*, 2018. november 1., Hatalmas amerikai lőszerszállítmány érkezett Európába.) A múlt év végén így összegezte egy újságíró, milyen állapotban van világunk jelenleg: „**Veszélyes idők előtt áll a világ, ahol mindinkább háttérbe szorul a józanság.**” (*Népszava*, 2018. december 27., 1. o.)

*

A nacionalizmusok meglevenedése és a háborús konfliktusok fenyegetése mögött további mély probléma húzódik. Részleteket idézek Jared Dia-

AZ IDŐK JELEI

mond „Az Egyenlőtlenség veszélye” című írásából:

„*A globalizáció következtében tarthatatlanná váltak az életszínvonal szembeszökő egyenlőtlenségei...* A ma szegényen élők népek gazdagabbak szeretnének lenni. Az életszínvonal emelése a legtöbb fejlődő országban elsőrendű politikai célkitűzés. Csakhogy az ott élő emberek milliói nemigen óhajtják kivárni, vajon a saját kormányzatuk meg tudja-e valósítani ezeket a célokat már

gárok... A világ fogyasztási szintje csakis abban az esetben lesz fenntartható, ha az egyes országonkénti értékek között kisebb lesz az eltérés. *A fejlett világ nem tarthatja meg a jelenlegi szintjét, a fejlődő országokat pedig még kevésbé lehet erre a szintre felhozni... Bizonyosra vehetjük, hogy a fejlett országok fogyasztási átlagai már a mi életünkben csökkenni fognak.*

Én olyanak látom a mai világot, mint egy lóversenyfutamot, csak éppen a pusztulás és a re-

az ő életükben. Ehelyett fogják magukat, és (különösen Afrikából, Ázsiából, és Latin-Amerikából) kivándorolnak valamely fejlett országba – akár vízummal, akár a nélkül –, mégpedig elsősorban Nyugat-Európába, az Egyesült Államokba és Ausztráliába. A legnagyobb gond pedig ezzel az, hogy az egész világ soha sem lesz képes elérni a fejlett országok mai életszínvonalát...

Az Egyesült Államokban előszeretettel emlegetik problémaként Kína és más fejlődő országok emelkedő fogyasztását, s azért fohászkodnak, hogy ez a probléma valahogyan magától oldódjék meg. Persze nem fog, mert más országok lakói is szeretnének úgy élni, ahogyan az amerikai pol-

mény lova fut versenyt. A két állat sebessége nem egyenletes, mindkettő egyre csak fokozza az iramot. Néhány évtizeden belül el fog dőlni, hogy melyik lovas győz majd.” (*National Geographic*, 2018. december 17–18., 20. o.)

Mindezeket megfontolva, nem kellene-e már ma szerényebbre szabni az életvitelünket? Hiszen tudjuk, hogy a bibliai próféciaik szerint valóban ilyen irányba megy a világ, mind sebesebben. Nem kellene-e nélkülözhető anyagi javainkat emberek mentésére, megsegítésére, azaz Isten megváltási művének támogatására fordítani?

Nem szólt-e Jézus arról, hogy az Ő eljövetele előtti világot többek között az jellemzi majd,

hogyan az emberek figyelmének középpontjában az üzleti tevékenység lesz, Lót napjaihoz hasonlóan (Lk 17,28)?

Ellen G. White írja a vízözön előtti és a Jézus eljövetele előtti világról: „Szertelenség, pazarlás jellemzi a társadalom minden osztályát... Akik gyorsan akarnak meggazdagodni, az igazságot és jogot elferdítik, a szegényeket elnyomják..., adják és veszik »a rabszolgákat és emberek lelkeit« (Jel 18,13). Csalás, vesztegetés és lopás megtorlatlanul uralkodik, alsóbb és felsőbb körökben egyaránt. Az a kép, amelyet a Szentírás az özönvíz előtti emberiségről nyújt, nagyon jól mutatja azt az állapotot, amely felé a mai társadalom rohan.” (Pátriárkák és próféták, Az özönvíz c. fejezetből.)

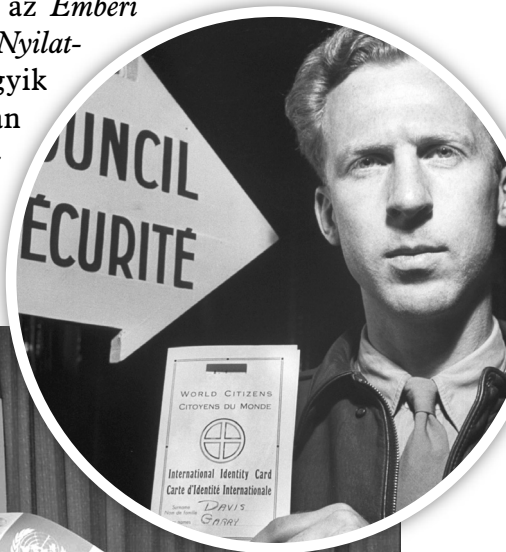
*

Közgazdászok egyre sűrűbben figyelmeztetnek arra, hogy a levegőben lóg egy újabb gazdasági világválság, amit már nem is a 2008-as válsághoz hasonlítanak, hanem a múlt század 30-as éveinek hosszan tartó, igen súlyos gazdasági világválságához. Tényként beszélnek arról is, hogy a világ fejlett országainak gazdasági növekedése már ebben az évben is lassulni fog valamennyit. Ez a hír is arra int, hogy szerény életvitelre, javainkkal megfontolt gazdálkodásra törekedjünk.

*

Érdeemes megemlékezni arról, hogy múlt év **december 10-én volt a 70 éves évfordulója annak, hogy az ENSZ Közgyűlése – mindössze 8 tartózkodás mellett – elfogadta az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatát, amely kimondta: „Minden emberi lény szabadnak, egyenlő méltósággal és jogokkal születik.”** Óriási jelentősége volt ennek a nyilatkozatnak, amit Ele-

anor Rooseveltt, az USA ENSZ-nagykövete, a korábbi USA-elnök özvegye terjesztett elő. Nem véletlen, hogy a második világháború után jött el az a ritka pillanat, hogy egy ilyen dokumentum gyakorlatilag egységesen fogadtak el a nemzetek képviselői. A dokumentum elfogadását megelőzően Garry Davis – aki bombázópilótaként szolgált a II. világháborúban, és ez mély nyomot hagyott benne –, egyenesen egyfajta világkormány felállítását követelte. Ilyen felhívással fordult az ENSZ Közgyűlés résztvevőihöz: „*A szuverén államok, amelyeket önök képviselnek, elválasztanak, és általános háború szakadékába vezetnek minket.*” (HVG, 2018. december 6., 43. o.) Volt két fontos előzménye az **Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának**. Az egyik az USA 1776-ban elfogadott **Függetlenségi Nyilatkozata** volt, a másik pedig a francia

forradalom során, 1789-ben elfogadott *Emberi és Polgári Jogok Nyilatkozata*. **Ezekhez a dokumentumokhoz képest ma hátrafelé, visszafelé megy a világ.**

*

Eközben világunk erkölcsi züllése is tovább mélyül. Idézet egy cikkből, kommentár nélkül:

„Az egymásba fonódó csúcstechnológiák, mindenekelőtt a robotika és a mesterséges intelligencia (AI) jóvoltából a szexbabák emberi alapot öltve mindinkább tökéletesednek... Érintésükre a testükbe épített fűtőszálak beindulnak, szilikon arcukon az eksztázis jelei mutatkozhatnak, sőt az újabb modellek akár még váladékozhatnak is. Nem véletlen hát, hogy a szexipar valósággal ráugrott az örömszerző droidokra... Bécsből keltezett jelentések arról tudósítanak, hogy arrafelé az óránként 80 euróért kibérelhető »Fanny« hamisítatlan szupersztár, forgalma még a humán örömlányokét is meghaladja... A technikai újdonságokkal foglalkozó amerikai CNET portál megszólaltat egy 71 éves férfit..., aki felvette velük a kapcsolatot, és olyan kreációt kért, amely küllemében meghalt feleségére emlékezteti. Aprólékos mailegjeztetések és tervezések után fél évvel megérkezett a hitves szakasztott mása. Tom élete legjobb döntésének nevezte a műfeleséget... Csonka Balázs szexuálpszichológus szerint [azonban] »egy robottal való együttlét sokkal inkább tekinthető önkielégítésnek, mint szexuális kapcsolatnak.«” (*Népszava*, Szép Szó melléklet, 2018. december 29., Digitális románc.)

Ellen G. White írja a vízözön előtti világról *Pátriárkák és próféták* c. művében: „A vízözön előtti emberek tehetséges feltalálók voltak..., de bűnük is arányban állt rendkívüli ügyességükkel és szellemi képességeikkel... A gonoszság annyira mélyen és szerteágazóan gyökerezett, hogy Isten nem tűrhette már tovább... Minél általánosabbá vált a bűn, annál kevésbé látszott rossznak... Ma is hasonló a helyzet. Nagy tömegek nem érzik kötelességüknek érzéki vágyaik megzabolázá-

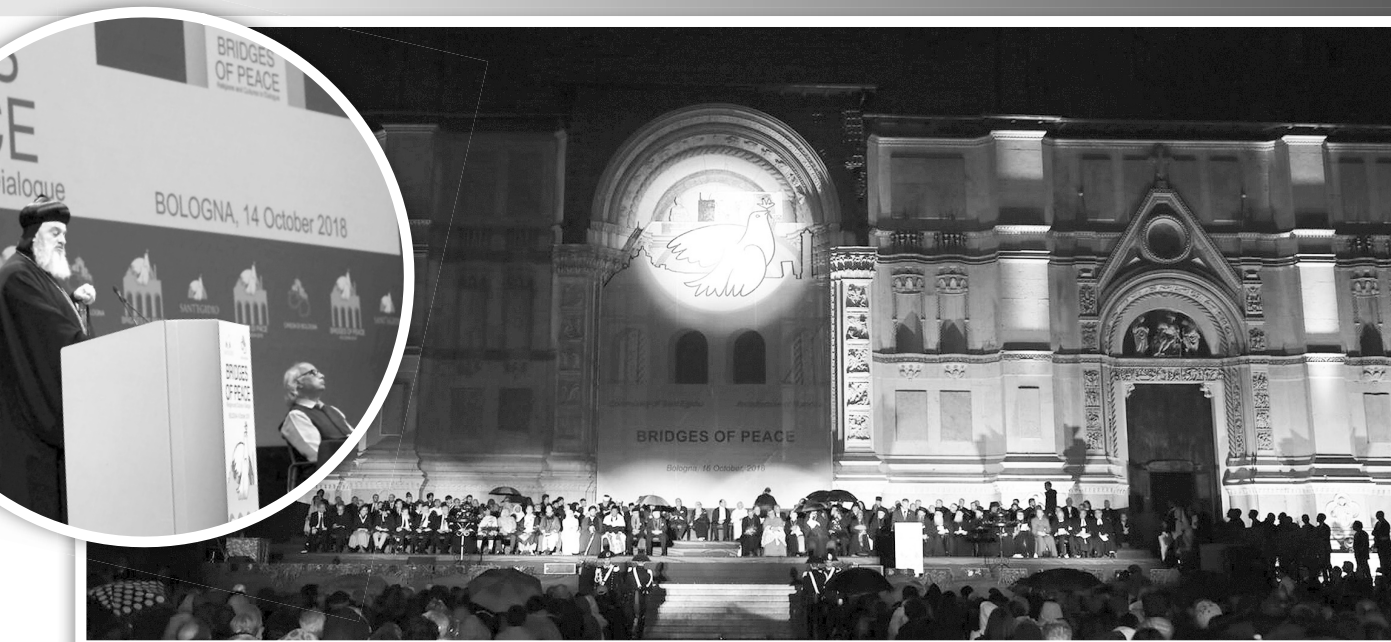
sát, és így a kék rabjai lesznek. Emberek csak azért élnek, hogy érzéseiket gyönyörködtesék, és csakis ezért a világeért, egyedül a földi életért... **Az állandó izgalmak Isten iránti közönyhöz vezetnek, és megakadályozzák, hogy az emberekre hatással legyen az igazság, ami megmenthetné őket az eljövendő pusztulástól.**” („Az özönvíz” c. fejezetből.)

*

A vallási világ hírei is figyelemre méltóak: Bolognában tartották 2018. október 14–16. között a vallások nemzetközi találkozóját, immár 32. alkalommal azóta, hogy II. János Pál pápa 1986-ban meghívta a világ vallási vezetőit Assisibe, közös imádságra és párbeszédre. Ezeket a találkozókat a „*béke hídjainak*” nevezte Ferenc pápa. A 2019. januárjában tartott nemzetközi ökumenikus imahét anyaga is arról szól, hogy mit tehetnek és tegyenek az egyházak az evilági béke és igazságosság megteremtéséért. (Külön cikk szól erről a *Kürtszó* mostani számában.)

Ez év januárjában finnországi ökumenikus küldöttséget fogadott Ferenc pápa, amelynek tagjai lutheránus és ortodox egyházi vezetők voltak: „Már évtizedek óta hagyomány, hogy Szent Henrik ünnepén ökumenikus zarándoklat érkezik Finnországból Rómába, ezzel is hozzájárulva a katolikus–lutheránus kapcsolatok fejlődéséhez és a keresztények egységének építéséhez... A II. Vatikáni Zsinat óta a pápák több ízben hangsúlyozták, hogy az ökumenizmus olyan út, amely visszafordíthatatlan, nem opcionális választás.” A kuopioi lutheránus püspök így nyilatkozott: „Amikor együtt imádkozunk, együtt hirdetjük az evangéliumot, szolgáljuk a szegényeket és a rászorulókat, akkor **rálelünk az útra, ami a látható egység felé vezet.**” (www.vaticannews.va; Az ökumenizmus visszafordíthatatlan, nem opcionális út: Ferenc pápa fogadta a finn lutheránus küldöttséget.)

Megint csak ide kívánczik néhány sor Ellen G. White-től, aki – párhuzamot vonva a vízözön

előtti és a Jézus eljövetele előtti világ között – a következőket írja: „Vajon nem halljuk-e napjainkban is, mégpedig nemcsak a vallástalanoktól, hanem még az igehirdetőktől is: »nincs ok a nyugtalanságra«? Mielőtt Krisztus eljön, az egész világ megtér – mondják –, és az igazság ezeréves birodalma virul majd e földön. Békesség, békeség, minden úgy van, ahogy kezdettől fogva volt, senki se nyugtalankodjék a rémhírkeltők izgató üzenete miatt. Azonban az ezeréves békebiroda-

lomnak ez a tana nem egyezik meg Krisztus és apostolai tanításával. Jézus feltette ezt a jelentőségeltjes kérdést: »Mindazonáltal az Emberfia, mikor eljön, avagy talál-e hitet ezen a földön« (Lk 18,8)... Amikor a vallásoktatók a béke és jólét bekövetkező hosszú korszakairól jövendölnek, és a világ figyelmét teljesen leköti az üzlet és a dözsölés forgataga, a vetés és az építés, az ünnepek és az élvezetek, Isten figyelmeztetéseit pedig viszszautasítják és követőit kigúnyolják, akkor »hirtelen veszedelem jön rájuk... és semmiképpen meg nem menekednek« (1Thessz 5,3).” (*Pátriárkák és próféták, Az özönvíz c. fejezetből.*)

Mennyire értékes viszont a Megváltó ígérete azok számára, akik követik Őt, és bíznak Benné: „Mivel te megtartottad az én állhatatosságra intő beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljön, és megpróbálja a föld lakosait.” (Jel 3,10 – pontosított fordítás szerint.)

Összeállította: Vankó Zsuzsa

Az 1888-as üzenet szíve (I. rész)

Az elmúlt években (évtizedekben) – pontosabban 1985 óta – közösségünkben különös hangsúlyt kapott a hit általi megigazulás üzenete. Hálásak lehetünk, hogy a jó Isten nagy kegyelmét ismerhettük meg e tanítás felfedezésével. Azóta gyakran szoltunk róla szószékekről, értekezleteken, testvéri beszélgetésekben. Robert J. Wieland *Az 1888-as üzenet* c. könyvét is bizonyára sokan olvasták, Bibliakörökön elemezhetjük, s ez mindig megelevenítő örömhírként hathatott ránk. Azonban a '88-as üzenet kezdeti különös lelki áldásait ma már gyakran csak nosztalgiával emlegetjük. Azóta inkább csak „felelevenítjük” a korábban felrázó, őszinte megtéréseket eredményező felismeréseket, úgymint a testlétel, a főpapi szolgálat, a megszentelődés, az igazzá válás mély bibliai összefüggéseit. Ne vegyük tiszteletlenségnek, ha egy műszaki hasonlattal szeretném megvilágítani, hogy a '88-as üzenetről szóló evangéliumot miként lehet „ortodoxiává” csontosítani, ahogy a reformáció „forradalmi” felismeréseit is azzá tette a „szárdiszi gyülekezet”.

„A szárdisbeli gyülekezet angyalának is írj meg: Ezt mondja az, akinél van az isteni hét lélek és a hét csillag: Tudom a te dolgaidat, hogy az a neved, hogy élsz, és halott vagy. Vigyázz, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak; mert nem találtam a te cselekedeteidet Isten előtt teljeseknek. Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad; és tartsd meg, és térj meg. Hogyha tehát nem vigyázol, elmegyek hozzád, mint a tolvaj, és nem tudod, mely órában megyek hozzád.” (Jel 3,1–3)

A '88-as üzenet minden elemét egy tökéletes „szerkezetként” építettük fel. Minden „csavart” a helyére illesztettünk. A szerkezet működési elvét, „mechanikáját” is jól megértettük, és „a haszná-

lati utasítást” is fejből el tudjuk mondani. Azt is felismertük, hogy ha a szerkezet egyik eleme nem odavaló, illetve nem „eredeti anyagból van”, az nem illeszkedik helyesen az „egészhez”, így működésképtelen a gépezet. Az utóbbi időben gyakran elővettük, újra és újra megcsodáltuk egy-egy fő elemét ennek a csodálatos „rendszernek”. Azonban a tapasztalat mintha azt mutatná, hogy e „gépezet” minden tökéletessége ellenére sem működik – sem személyes, sem közösségi életünkben. Mi hiányozhat belőle? Hiszen minden „alkatrész” a helyén van! Talán csak egy „apróság”? Az üzemanyag, ami a szerkezetet mozgásba hozza, életet „lehel” belé? Mi az az „üzemanyag”, ami erre képes?

Isten szeretete?

„Az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk.” (Rm 5,5)

Isten Lelke nélkül minden csak az elmélet szintjén maradhat, annak ellenére is, hogy az elméleti megértésben is Ő munkálkodik. Azonban nincs élet és győzelem az 1888-as üzenetben a Szentlélek megelevenítő ereje nélkül. Az 1975-ös protestáns fordítás így adja vissza ezt az Igét: *„Mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által.” (Rm 5,5)* Mi is „árad” ki, tölti el az embert a Szentlélek által? Isten szeretete. Ez tehát az az erő, „üzemanyag”, ami a hit általi megigazulás ismeretét „mozgásba hozhatja”, a gyakorlatban is „átható világossággá” teheti személyes és közösségi életünkben. Elgondolkozhatunk azon is, hogy amikor a Lélek gyümölcseről, illetve látható munkájáról beszél az Ige, gyakran társítja mellé a szeretet fogalmát. *„A Lélek gyümölcse: szeretet, öröm... mert nem félelemnek lelkét adta nekünk az Isten, hanem... szeretetnek lelkét...” (Gal 5,22; 2Tim 1,7)*

R. J. Wieland ezt írja a „Krisztus mint az 1888-as üzenet szíve” c. fejezet végén: „Ihletett író tolla által azt a kijelentést kaptuk, hogy a harmadik angyal üzenetének hangos kiáltása jellege

szerint inkább átható világosság lesz, semmint nagy hang:

»Isten félreismerésének sötétsége burkolja be a világot. Az emberek elveszítették az Isten jelleme felől való igaz ismeretet... Azoknak, akik a Vőlegény jövetelét várják, így kell szólniuk az emberekhez: 'Íme a ti Istenetek'. A kegyelemteljes világosság utolsó sugarai, a kegyelem utolsó üzenete, amit Isten e világnak ad, szeretetteljes jellemének kinyilatkoztatása lesz.« (Ellen G. White: *Christ's Object Lessons*, 425. o.; *Krisztus példázatai*, régi kiadás, 310. o.)»

Az idézet szerint az 1888-as üzenet nem egy különleges teológiai „felépítmény”, amit „nagy hanggal” kell az utolsó időben hirdetni a világnak a harmadik angyal üzeneteként. Ellen G. White írása alapján inkább azt mondhatjuk: az 1888-as üzenet gyakorlati életünkben is meg kell hogy mutakozzon, Isten szeretetteljes jellemének kinyilatkoztatása által. Isten (igaz) szeretete a mindennapi életünkben teszi nyilvánvalóvá, hogy igazán megértettük, befogadtuk és éljük a hit általi megigazulás „igazságát”. Wieland továbbá ezt írja:

„Szeretet Krisztus iránt, törődés vele és az Ő dicsőségével — lehetséges, hogy valaha ebben az életben eljutunk oda, hogy ezek lépnek életünkben az énnel és a saját üdvösséggel való törődés helyére? Megtanuljuk valaha is, míg ebben a halandó testben vagyunk, hogy megbecsüljük, méltányoljuk a »tökéletes szeretetet«, amely kiűzi a félelmet? A prófécia azt mondja, hogy igen. Azt olvassuk Zakariás 12,10-ben, hogy eljön az idő, amikor Isten népe megszabadul attól a látástól, amely mindig csak a saját problémáit látja, és csak a saját biztonsága érdekli, és törődni kezd majd Jézussal: »...Reám tekintenek, akit átszegtek és siratják Őt, mint mikor siratja valaki közeli, szeretett barátját.« (Az LXX fordítása.) Azért langyos a maradék egyház, mert önző érdekek motiválnak bennünket. De létezik egy magasabb rendű motiváció is: »Krisztus szeretete szorongat minket.« (2Kor 5,14) Jones és Waggoner

megértették ezt. Ez volt üzenetük lényege. Jones így folytatja az előbbi gondolatokat:

»Vajon igazságos-e, hogy gyakorlatilag egy szintre helyezzük Őt, áldozatát és szolgálatát a 'pusztító utálatossággal'? Mert arról teszünk bizonyosságot, hogy Benne és szolgálatában semmivel sincs több erő és erény, mint a gonoszság misztériumában. Bárcsak örökre megmentené az Úr egyházát és népét – már e mai napon, minden késelem nélkül – attól, hogy így lealacsonyítsa Főpapunkat, az Ő hatalmas áldozatát és dicsőséges szolgálatát.« (Megszentelt út, 122. o.)» (Az 1888-as üzenet, Lehetséges-e a bűntelen élet c. fejezet)

„Krisztus páratlan vonzereje”

A hit általi megigazulásnak erről az egyszerű alapelvéről időnként mintha valamiképpen megfeleledkeznénk: „A kegyelemteljes világosság utolsó sugarai, a kegyelem utolsó üzenete, amit Isten e világnak ad, szeretetteljes jellemének kinyilatkoztatása lesz.” Ezt az egyszerű igazságot az 1888-as üzenet fényében valahogy így ábrázolhatnánk:

Isten jellemének megismerése ⇨ a bizalom elmélyülése iránta ⇨ bűn feletti győzelem.

Gyakran előfordulhat, hogy „fordítva ülünk a lovon”. Először a bűn feletti győzelemért vívunk gigászi küzdelmet, hogy jó cselekedeteink által Isten elfogadását és jóváhagyását tapasztalhassuk. Ez az érdemek, cselekedetek, illetve a törvény általi üdvösség útja, melyről Pál apostol a Galatabeliekhez írott levél 2–3. fejezeteiben szól. Viszont ahhoz, hogy a hit általi megigazulás útját járjuk, elsőként mindig Isten irántunk való jóságának, szeretetének igazságát kell felismer-nünk, ami őszinte bizalmat ébreszt, majd pedig elmélyíti ezt a bizalmat iránta bennünk. Csakis az ilyen mélységű kapcsolat eredményezhet való-ságos győzelmeket életünkben, mígnem „*kiábrázolódik bennünk a Krisztus*” (Gal 4,19).

Amikor Ellen White a *Bizonyágtételek lelkészeknek* c. könyvében az 1888-as üzenetet tárgyalta, ezt mondta: „Ennek az üzenetnek az volt a

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS

rendeltetése, hogy bemutassa a világnak a fel-
emelt Megváltót, az egész világért hozott áldozat-
tot... Sokan szem elől veszítették Jézust. Szemü-
ket az Ő isteni személyére, érdemeire és az em-
beri család iránti változatlan szeretetére kellett
irányítani.” (*Testimonies to Ministers and Gospel
Workers*, 90–91. o.)

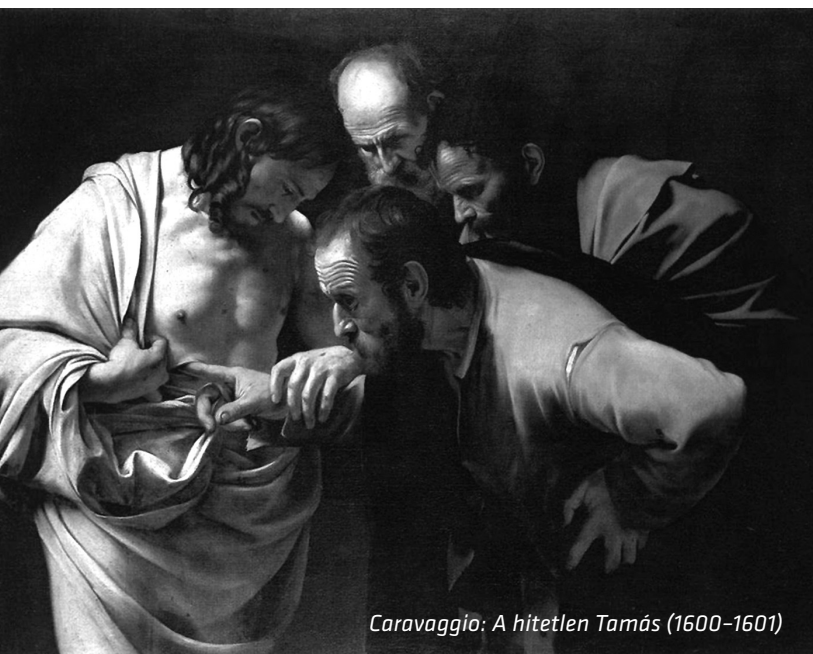
A következő oldalon hozzátette, hogy „ha a
bűnös nem teszi élete feladatává a felemelt Meg-
váltó szemlélését és érdemeinek hit általi elfoga-
dását, amelyet kiváltsága igényelni, akkor éppen
úgy nem jut üdvösségre, mint ahogy Péter sem
tudott a vizen járni, csak akkor, amikor szemét
szilárdan Jézusra függesztette.” (Uo. 93. o.)

A minneapolis-i összejegyzésen Ellen White
csodálatos tanítást adott a „*Lássátok, milyen nagy
szeretet adott nekünk az Atya*” (Jn 3,1–3) kijelentés
alapján. A hangsúlyt a „Lássátok” ígére helyez-
te (1888. évi 7. sz. kézirat). Amikor 1889-ben egy
táborösszejegyzésen válaszul egy érdeklődőnek
összegezte az 1888-as üzenetet, azt mondta, hogy
ez ugyanaz az üzenet, „amit az elmúlt negyven-
öt év folyamán megpróbáltam nektek feltárni:
Krisztus páratlan vonzereje.” (1889. évi 5. sz. kéz-
irat.)

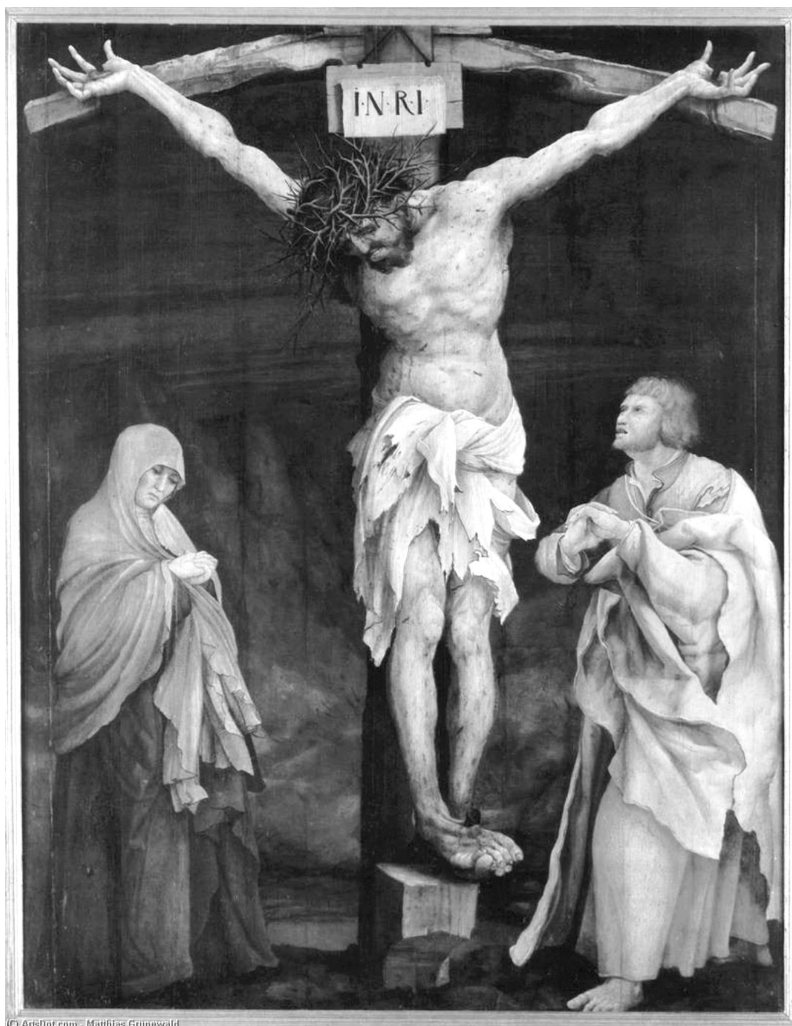
Az 1888-as üzenet hiteles, étellel telített kép-
viseletéről az üzenet megszólaltatói nevében szin-
tén Ellen White többször is felszólalt. A Jones és
Waggoner által az 1888-as üzenetben hirdetett hit
„tisztaságát” több írásában is „megvédte”. Bizo-
nyára nekünk is fontos tanulságul szolgálhatnak
ezek a tekintetben, hogy az 1888-as üzenetet mi
se pusztán egy tökéletes és hibátlan „teológiai el-
méletként” tárjuk a hallgatónk elé, hanem mint
amelyben „lélek és élet” van.

Döntően fontos az 1888-as üzenet megértésé-
hez, hogy úgy értsük meg a hit mibenlétét, ahogy
Ellen White feltárta. A *Review and Herald* 1888.
július 24-ei számában található cikkében az aláb-
bi felbecsülhetetlen értékű meghatározást írta a
hitről: „Akkor mondhatod, hogy hiszel Jézusban,
amikor fogalmad van a megváltás áráról, és be-
csülöd, értékeled azt. Akkor tehetsz ilyen kijelen-
tést, amikor átérzed, hogy Krisztus meghalt ér-
ted a Golgota kegyetlen keresztyén, **amikor értel-
mes, belátó hittel megérted**, hogy az Ő halála te-
szi lehetővé számodra, hogy megszűnjél vétkezni,
és tökéletes jellemet fejlessz Isten kegyelme által,
s mindez úgy adatik neked, mint Krisztus tulaj-
donának, akit Ő vérével váltott meg.”

„Íme, ez olyan bemutatása a hit általi meg-
igazulásnak, amely tökéletes összhangban van
az 1888-as hírnökök bizonyágtételével. Ellen
White felismerte, hogy ez az Úrtól küldött új
világosság népet fog felkészíteni Jézus eljöve-
telére: »Miközben emberek egy csoportja el-
tér a hit általi megigazítás bibliai tanításától,
és mellőzi az Isten Igéjében lefektetett feltétel
– 'ha engem szerettek, az én parancsolataimat
megtartsátok' – teljesítését, létezik egy ugyan-
ilyen nagy tévedés azok részéről, akik állítják,
hogy hisznek, és engedelmeskednek Isten pa-
rancsolatainak, de akik szembehelyezkednek
a világosság drága sugaraival (azért, mert új
nekik), amelyek a Golgota keresztyéről verőd-
nek vissza... Megtéretlen emberek állnak a
szószékeken, és prédikálnak. **Saját szívük so-
hasem élte át az élő, ragaszkodó, bízó hit ta-**

Caravaggio: A hitetlen Tamás (1600–1601)

Matthias Grünewald: Keresztre feszítés (1523-25)

paszthalatát, bűneik megbocsátásának édes bizonyosságát. Hogy is tudnának akkor prédikálni Isten szeretetéről, együttérzéséről, megbocsátásáról, amely minden bűnös iránt megnyilatkozik? Hogyan mondhatnák: 'Nézzetek Reá, és éltek!?' A Golgota keresztségére feltekintve vágyakozni fogsz arra, hogy viseld a keresztet... **Felnézhetnek a keresztre, és szemlélhetik Isten drága fiának áldozatát, anélkül, hogy szívük megolvadna és megtörne, s készek lennének alárendelni szívüket-lelküket Istennek?** Legyen mélyen belevésvé mindenkinek a gondolkodásába ez az igazság: Ha elfogadjuk Krisztust mint Megváltón-

kat, akkor el kell fogadnunk Őt mint életünk urát, Kormányzóját is. Nem lehet biztonságunk és tökéletes, bízó hitünk Krisztusban mint Üdvözítőnkben mindaddig, amíg el nem ismerjük Őt mint Királyunkat, és nem engedelmeskedünk parancsolatainak... **Akkor hiteles csengése van hitünknek, mert munkálkodó hit. Szeretet által munkálkodik [működik].« (Uo.)»** (A hit általi megigazulás, ahogy az 1888-as hírnökök értették c. fejezetből.)

Szárdiszi tanács

Úgy gondolom, a szárdiszi gyülekezetnek szóló tanácsot ma is megszívlelhetnénk: „*Megemlékezzél azért, hogyan vetted és hallottad...*” (Jel 3,2)

Ha az 1888-as üzenetet az eredeti frissességében, ahogy 1985-ben „vettük és hallottuk”, „rácsozásszerűen” fedeznénk fel újra, mintha most halanánk először, akkor bizonyára újszerű tapasztalatokat szerezhetnék általa mind egyéni, mind közösségi életünkben. Megelevenedhetne az a „forró” szeretet Krisztus iránt, melyre Ő is vágyakozik népe részéről (Jel 3,16), illetve a hit általi megigazulás azon tapasztalatában részesedhetnénk, melyet a végidő hívő egyházának megígért:

„*Aki győz, megadom annak, hogy az én királyi székembe üljön velem, amint én is győztem, és ültem az én Atyámmal az Ő királyi székében.*” (Jel 3,21)

Minden bizonnal átélhetnénk azt a várva várt örömet is, amely után oly régóta sóvárgunk: Isten Lelkének és szeretetének kitöltését szívünkbe (Rm 5,5) a korai és a késői eső kiáradása által: „*Akkor megtelt a szánk nevetéssel, nyelvünk pedig vígadózással. Akkor így szóltak a pogányok: Hatalmasan cselekedett ezekkel az Úr!*” (Zsolt 126,2)

Soós Attila

Gyermeknevelés

(2. rész)

Milyen dolgokat ne hagyjunk rá a kisgyermekekre?

Sok családban a gyermek jól neveltnek látszik a szigorú fegyelmezés hatására, de amikor kikerül az irányítás alól, képtelen lesz önállóan gondolkodni, határozni vagy cselekedni. Ezek a gyermekek olyan sokáig éltek vasszabályok között, hogy nincs önbizalmuk az önálló cselekvéshez vagy saját vélemény alkotásához. Nem engedték nekik, hogy maguktól gondolkozzanak és cselekedjenek, pedig erre lett volna szükség. Amikor elkerülnek szüleiktől, és egyedül kell megállniuk, könnyen befolyásolják őket mások a rossz irányba. Jellemük nem lesz igazán szilárd. Sohasem voltak olyan helyzetben, hogy csak magukra támaszkodva, azonnal kellett volna cselekedniük, ezért gondolkodóképességük nem fejlődött ki kellőképpen. Olyan sokáig voltak szüleik abszolút irányítása

alatt, hogy teljesen rajtuk csüggnek: szüleik gondolkoznak és döntenek helyettük. (...)

A szigorú nevelés mindig szellemileg és erkölcsileg gyenge embereket szül, ha nem társul hozzá kellő ösztönzés az önálló gondolkodásra és cselekvésre, s ha a fiataloknak nem alakul ki ezáltal a biztonságérzetük, megismerve saját képességeiket. Annak következménye, hogy nem nevelést, hanem csak „idomítást” kaptak, az állatok fegyelmezéséhez hasonlóan, majd akkor lesz látható, amikor egyedül kell megállniuk a világban. Szüleik és tanítóik akaratukat nem irányították, hanem durva fegyelmezéssel és erőszakkal leigázták. (*Gyermeknevelés, A fegyelmezés c. fejezetből* – 41.)

(...) Nem szabad hagyni, hogy a gyermekek kinyilvánítsák dühüket, nem szabad megengedni nekik, hogy a padlóra vessék magukat, csapkodjanak, sírjanak, csak azért, mert valamit megtagadtak tőlük, ami nem lett volna jó számukra. Szomorú voltam, amikor láttam, milyen sok szülő elkényezteteti gyermekeit ilyen téren. Az anyák elnézik gyermekeiknek a dühkitöréseket, úgy tekintik, hogy el kell szenvedniük ezt, és nem tulajdonítanak neki nagy jelentőséget. Pedig ha egy rossz dolog egyszer megengedett, annak ismétlése is lesz, az ismétlések eredménye pedig a megszokás, amely által torzul a gyermek jelleme. (...)

Mikor kell megdorgálni a gonosz lelket? – Sokszor láttam kicsi gyermekeket magukat dobálni, sikítózni, ha akaratukat valamilyen módon keresztettkék. Ez az az alkalom, amikor a gonosz lelket meg kell dorgálni. Az ellenség meg fogja próbálni, hogy uralkodjon gyermekeink elméje felett, s mi talán engedjük neki, hogy aka-

rata szerint formálja őket? Ezek a kicsinyek nem képesek felismerni, milyen lélek befolyásolja őket, ezért a szülők kötelessége, hogy igazságot és ítéletet gyakoroljanak helyettük. Szokásaikat gondosan kell figyelni, a gonosz hajlamokat megfékezni, s lelküket a jó szeretetére sarkallni. Minden erőfeszítésünkkel ösztönözzük arra a gyermekeket, hogy csiszolják személyiségüket. (*Gyermeknevelés, az Alapvető tanítások c. fejezetből* – 13.)

Csendesség uralkodjék az otthonban! – Tanítsátok meg gyermekeiteknek, hogy alá kell vetniük magukat a törvénynek! Ne engedjétek, hogy azt gondolják: mint gyerekeknek, joguk van akkora lármát csapni a házban, amekkorát csak akarnak. (...)

Ha a gyermekeknek megengedik, hogy otthonukban tiszteletlenek, engedetlenek, hálátlanok és durcásak legyenek, akkor az ő bűnükért szülei lesznek a felelősek. (...)

Addig hagytátok, hogy mindenért sírjon, amit meg akart szerezni, hogy végül ez teljesen szokásává vált. Engedtétek, hogy az apja után sírjon, sőt füle hallatára emlegették többször is, hogy „szegény, hogy sír az apja után”, míg végül szándékosan kezdte az ilyen jeleneteket. Csak lenne nálam három hétig, meglátnád, hogy megváltozna! Megértetném vele, hogy az én szavam törvény, és ked-

vesen, de határozottan elérném célomat. Semmiképpen nem vetném alá magamat a gyermek akaratának. Bizony, sok teendő van még ezen a téren, és sokat vesztettél azzal, hogy e dolgot már előbb nem vetted kézbe. (*Gyermeknevelés, az Alapvető tanítások c. fejezetből* – 14.)

„Más evangélium”

Tanulságos volt átolvasni a szokásos év eleji ökumenikus imahét anyagát. Január 20-tól 27-ig tartott az imahét ebben az évben. Az *Evangélikus Élet* 2019. január 13-ai száma közli a nyolc napra szóló vezérfonalat. Indonézia keresztény közösségei készítették az alapszöveget, felekezeti munkacsoportban, amit a Keresztény Egységet Előmozdító Pápai Tanács és az Egyházak Világtanácsa által közösen kijelölt bizottság véglegesített. Az imahét vezérgondolata 5Móz 16,20, amely Károli Gáspár fordításában így hangzik: „*Igazságot, igazságot kövess, hogy élhess!*”

Az alábbiakban idézem, hogy a nyolcadik napra szóló anyag miként foglalja össze, mi mindenről volt szó előzőleg az egyes napokon: „Az imahét a Krisztus-hívők egységéért nyolc napjának magyarázatain keresztül felidézett számos nehéz élethelyzetet, amelyekkel foglalkoznia kell a világnak: így a kapzsisággal, az erőszakkal, a kirekesztéssel, a kizsákmányolással, a szegénységgel, a környezetszennyezéssel, az éhséggel, az emberkereskedelemmel. Ezek olyan kihívást jelentenek, amellyel minden kereszténynek szembe kell néznie.”

Részleteket idézek az előre összeállított imádságokból is: „Istenünk, aki védelmez az özvegyeket, az árvákat, a kítaszítottakat... [kérjük, hogy] a Szentlélek segítsen és vezessen minket az igazságért végzett munkában... Adj nekünk nyílt szívet, hogy felkaroljuk azokat, akik megtapasztalták a kirekesztettség érzését... Szabadíts meg minket a kísértéstől, hogy elnyomjunk másokat. Segíts, hogy egyek legyünk szent Fiaddal... beteljesítve szaba-

dításod ígérte a szegénység és elnyomás alól... Adj nekünk bölcsességet, hogy kíméletesen bánjunk a földdel, és együtt az egész teremtettségnek szóló örömhíred prófétái legyünk... Miközben arra törekszünk, hogy kinyilvánítsuk az egyház egységét, adj nekünk elég bátorságot, hogy elutasítsuk a nők elleni erőszak minden formáját... Segíts, hogy megéljük az egységet a sokféleségben, tanúsítva a benned való közösséget...”

Sorról sorra végigolvasva az egész anyagot, lehetetlen volt felfedezni benne akárcsak egyetlen olyan gondolatot is, amely a társadalmi igazságon kívül más igazságról szólna, tehát a bibliai fogalom szerinti igazságról beszélne. Egyetlen szó sem esik az Ige igazságáról, valamint az Isten mértéke szerinti igazság szívünkben, gondolatvilágunkban és jellemünkben való érvényre jutásáról. Nincs szó a Megváltó büntől szabadító hatalmáról, és egyáltalán a bűn problémájáról, hanem csakis arról, hogy Isten a társadalmi igazságosság megvalósulását akarja munkálni az egyház által. Csakis a jelen életben, ezen a földön megvalósítandó „üdvösségről” van szó. Természetfeletti beavatkozás által várt, eljövendő Isten országáról,

Jézus visszajöveteléről, az újjáteremtett földről még csak egy halvány utalás erejéig sem esik szó.

„*Más evangélium*” (Gal 1,6) ez az „*örökkévaló evangéliumhoz*” (Jel 14,6) képest. Ezt a kétféle evangéliumot, illetve kétféle kereszténységet nem lehet egyeztetni, összevegyíteni.

Mennyire megnőtt az időszerűsége annak, hogy hiteles nép által és hitelesen szólaljon meg az „*örökkévaló evangélium*” a három angyal üzenetével, mind a kereszténység, mind a világ valástan és más vallású népei körében. Mennyire nyilvánvaló ma az, amiről Ellen G. White írt már a 19. század végén, hogy Krisztus visszajövele előtt „*kétféle kereszténységgel*” fogunk találkozni. Így jellemzi az egyik fajta kereszténységet: „Az állítólagos kereszténység nagy hányada részben vagy teljesen elveti azt, amit az ihletett írók a teremtésről..., az engesztelésről és Isten törvénye örök érvényéről mondanak. Emberek ezrei, akik kérkednek bölcsességükkel és függetlenségükkel, a gyengeség tanújelének tartják a Bibliába vetett feltétlen hitet. A Szentírás bírálatát, legfontosabb igazságainak az elspiritualizálását és elsőkélyesítését pedig a tehetség és műveltség bizonyítékának vélik.” (NK/*Korszakok nyomában*, 518–519. o.)

Bódás János református lelkész és költő (1905–1987) így kesereg egyik versében az egyház elvilágiasodása láttán:

Táncol, az Egyház
Nem kell az Ige, sem a hit,
De mert adni kell valamit,
Átadjuk a helyet a táncnak.
S áll a bál, ünnepel a hús,
A protestáns és a katolikus.
Táncban virrad meg a vasárnap.

Táncol az egyház. Ördögöt
Ördöggel üzne. Ó a balga!
A testnek kedvez, hízeleg,
Mert lelkeken már nincs hatalma.

Szentség helyett paráznaság,
Hit helyett szenvedély lobog.
Bor az ige, primás a pap,
S a báltermek a templomok.

Táncol az egyház. Ennyi nép
A templomokba kéne, – de
„Isten dicsőségére megy”,
hát ki szólhatna ellene?

Dühöng a vallásos muri.
Felhő ül Krisztus homlokán,
És szól (s az arca csupa bánat):
Ez az egyház hűtlen, pogány!

Engem tagad meg, mert jogért,
Igazságért küzdeni gyáva,
S a sír szélén tántorgó népet
Betáncoltatja a halálba!

(E vers azért is aktuális, mert farsangi időszak következik februárban, és hallunk-olvasunk majd egyházi szervezésű bálokról is, miképpen ez más években is szokásos volt.)

Vankó Zsuzsa

Adventi hangverseny Csepregen

„Nem nekünk, Uram, nem nekünk, hanem
a Te nevednek adj dicsőséget, a Te kegyelmedért
és hűségédért.” (Zsoltárok könyve 115,1)

Az idén lesz tíz éve, hogy a szombathelyi gyülekezetből kiválva helyi szinten, Csepregen éli hitéletét és végzi munkáit gyülekezetünk. Az első években a gyülekezeti házukban tartott előadások alkalmain kezdetleges kis kórusunkkal sikerült színesíteni az igei gondolatokat. Erdész Gábort kértük fel, hogy fogja össze és fejlessze lelkes kis énekkarunkat. Titokban arra vágytunk, hogy legalább egyszer mi is énekelhessünk az általunk oly színvonalasnak tartott *Győri advent kórusban*. Vágyódásunk rövid időn belül meghallgatásra talált. Mondhatnám, azért, mert Istennél semmi sem lehetetlen, de ennek érzékeltetésére más isteni jóakarát megjelenítése illik, méghozzá az, hogy maga az Úr is ezt szeretete volna. Meggyőződésem, hogy a nekünk adott képességeket nem véletlenül kaptuk.

Amint lehetővé vált a *Győri advent kórus*sal való munka, máris igényeltük, hogy a településünkön élő embereknek is szervezzünk műsorokat. Így indult el 2011-ben – az azóta már hagyománnyá vált – karácsonyi fellépésünk a Csepregi Művelődési Központban.

Mivel viszonylag kicsi a településünk, eleinte rengeteg előítélettel kellett megküzdenünk. A személyes meghívásainknak kezdetben alig párán mertek eleget tenni, s akik eljöttek, azokon is látszott az előítélettől való félelem. A közönség száma, összetétele idővel változott. Egyet viszont elmondhatunk: akik meghallgatták az évek során műsorainkat, mindig belső meglepődéssel tértek haza.

Idővel egy másik jelenség is kibontakozott, ami sokkal szomorúbb volt, mint a külső nehézségek. Közösségünk belső válságai nem kímélték kórusunkat sem, és a Jelenések könyvében olvasható első szeretet elhagyása is veszélyeztette az általunk megnyilvánulható áldások lehetőségét.

A munkát viszont nem lehetett abbahagyni, mivel a város kulturális vezetése részéről természetesen igény alakult ki az advent első vasárnapjára eső koncertjeinkkel kapcsolatban. A városi rendezvénytervbe már jó előre beírták a *Győri advent kórus* fellépéseit.

Így érkeztünk el 2018 év végéhez, amikor újból meg kellett szerveznünk a műsort.

Ahogy növekedtem Megváltóm ismeretében, úgy növekedett lelkemben a reális valóságok fájdalmanak elviselése. Ezért volt az, hogy nem csüggedtem a hosszú és bonyolult szer-

vezés alatt, ami jócskán vegyítve volt a saját figyelmetlenségeimmel is. Kórusunk kicsi, megtépázott csoportja kissé hasonlított a pásztor nélkül való juhokhoz, és mentő ötletként jött a gondolat, kikkel lehetne színesíteni-gazdagítani a fellépést. Így esett a választás kedves és lelkes ifjainkra, akik felkérésünkre mindent bevállalva, készségesen jöttek. Köszönet és hála illeti a távolról érkezett kórustagok segítőkészségét is. Eszembe jutott az a szombathelyi fuvolanár is,

aki két éve családjával el tudott jönni zenei táborunkba. Őt is meghívtam. Testvéreimmel együtt esedeztünk a mindenség Urához, hogy részünkről meglegyen az a lelkesedés, hit, máshol nem tapasztalható öröm, igaz élet, ami a legtermészetesebb módon, mégis áttörő erővel szólhat a hallgatósághoz. „*Nem nekünk, Uram, nem nekünk, hanem a Te nevednek adj dicsőséget, a Te kegyelmedért és hűségédért.*” (Zsoltárok könyve 115,1) Mindemellett pedig – egymást lelkesítve – hívtuk és hívtuk az embereket.

Esedezéseink meghallgattattak. A koncert előtt csak jöttek és jöttek az emberek. Már nem félve, mint az első években, hanem örömmel, emelt fővel, felvállalva, hogy a mi műsorunkat látogatják. Megtelt a terem. Mi pedig énekeltünk, zenéltünk, és valami hihetetlen közösségben vol-

tunk velük. Úgy, mint azok, akik egyek Isten szemében. Isten Igéje áthatotta a korlátokat, felszínre hozta az egyén legtitkosabb kínjait, és választ adott a mások előtt fel nem vállalt kérdésekre. Az ottani légkör lehozta a mennyet. Úgy voltunk együtt, hogy közben mégis minden egyes ember azt élhette át, hogy ott állhat a kegyelem királyi széke előtt. Ott, ahol nem kell félni, ott,

ahol hihetetlen őszinteséggel lehet gondolatokat megfogalmazni, ahol nem kell szerepet játszani. Ott állhattunk Isten előtt, és senki nem érezte magát többnek, jobbnak másnál, de kisebbnek és kevesebbnek sem, hiszen, ha valahol, akkor a Magasságos előtt igazán, valóban és félreérthetetlenül tisztává válhat az ember. Krisztusunk ott és akkor megmutathatta kedvességét és jóságát.

Ami aztán történt, az pedig a menny határtalan utómunkája: Csepreg város utcáin, egészségházában, gyógyszerárában, iskoláiban, középületeiben és családi házaiban az emberek egymás között hirdették azt, amit ott tapasztaltak: Isten felé való bizalmukat.

Ugye, nem baj, ha a másik, talán ennél is nagyobb, de szemmel és füllel alig érzékelhető hatást is leírom a történelekről? A kórustagok és a zenészek szívében rég nem látott új fények gyúltak, melyekre építhet már az isteni Lélek. Olyan aprócska átgondolások, amelyeknek megteremtésével jogalapot szerzett a menny a megváltás munkájának bevégzésére. Bennünk és általunk.

*Molnárné Hoós Jutka
(Csepreg, 2019. január 16.)*

Családról családra

Idén lesz hatodik éve annak, hogy megrendeztük első Biblia-történeti kiállításunkat egy vidéki kisvárosban. Akkor eszembe sem jutott, hogy évekkel később egy komoly Biblia- és bibliai régészeti gyűjteménnyel fogok dolgozni. Az *Adeia Biblia-történeti gyűjtemény* mára nem csupán kiállításokon látható. Munkánk, amelyet azóta tízfős csapattal végzünk – az előadások, a magunk készítette filmek, a speciális iskolai történelemórák és a múzeumpedagógiai foglalkozások mindennapjaiban – igazi örömmel tölt el bennünket.

Ami miatt tollat ragadtam, most nem az, hogy leírjam nektek, hány helyen jártunk, mennyi emberrel beszéltünk, és hány feliratkozó van levelezőlistánkon. Abban az időszakban keresztelkedtünk meg férjemmel, amikor a közösség, ahová tartozni kívántunk, éppen széthullófélben volt. Mind érzelmileg, mind emberi kapcsolataimat tekintve kilábaltam abból a fájdalomból, hogy elszakadtam attól a felekezettől, közösségtől, ahol felnőttem, ahová nagyon szerettem tartozni, ahová minden fontos kapcsolatam kötött, és még nem volt idő arra, hogy új kapcsolatokat építsek, így

Die Bibel
und die
elgeschichte

das Buch des Lebens

BIBLIA Az élet könyve

– ahogy szokták mondani – két szék között a pad alá estünk, amikor megtörtént a közösség szakadása.

Itt álltunk a férjemmel gyülekezet nélkül, barátok nélkül. Elkészerítő időszak volt, azonban az az öröm, amelyet a Biblia tanulmányozásában és egyre mélyebb megértésében találtunk, nem tudott elmúlni. Sokat imádkoztam azért, hogy találjak valami olyan területet, ahol igazi örömmel tudom az emberek közé vinni az evangéliumot. Nem azért, hogy a gyülekezetnek megmutassam, hogy mennyire ügyes és jó hívő vagyok. Még ha így lett volna, sem tudtam volna senkinek megmutatni. Nem akartam a kitaposott ösvényen járni, valami újat kerestem.

Az első Biblia-történeti kiállítást ketten szerveztük a férjemmel. Én gyűjtöttem, kigondoltam, terveztem, kutattam, ő pedig gyakorlatias, praktikus ember lévén rendezte mindazt, amire szükség volt. Itthon írtuk, vagdostuk a Bibliákhoz az ismertetőkérdőívüket, a berendezésnél pedig egy zeneiskolai növendékem segített, aki azóta már

a gyűjtemény adminisztrátora. Némi telefonos segítségnél többre nem számíhattunk, így mindent magunknak kellett kitalálni.

Az első kiállítást számunkra váratlanul újabb és újabb meghívások követték. A munkát, a gyűjtést egyre komolyabban csináltuk, és már nem győzünk eleget tenni a rengeteg meghívásnak. Boldogan mentünk mindenhová. Egyrészt mert kezdtük magunkat otthon érezni a múzeumi világban, másrészt mert gyermekkori szenvedélyem és hobbi volt mindig a régészet és a történelem. Ezt együtt kutatni és megosztani a Bibliával olyan öröm, amely nem múlik azóta sem.

Amikor már végképp nem győztük a feladatokat, Isten társakat adott mellénk. Először egy velünk egykorú házaspárt, akik azóta oszlopos tagjai a munkának, aztán minden területre, ahol szükség lett igazi szakértőkre. Szépen, egyesével barátokat találtunk, akikre mindenben számíthatunk.

Ők lettek az én gyülekezetem, ők lettek a barátaim. Bár távol élünk egymástól, telefonon, az internetes levelezésnek és videóhívásoknak köszönhetően mégis mindennapi kapcsolatot tartunk. Töretlen örömmel kutatjuk az Igét, együtt keressük azt, hogy mivel lehet gazdagítani, építeni azt a rengeteg embert, akiket az elmúlt évek során megismertünk, és akikkel valamilyen módon tartjuk a kapcsolatot. Igyekszünk úgy szervezni a munkánkat, hogy az Istennel, Istenért

végzett feladat mindenkinek örömet okozzon. Nincs kapkodás, nincs feszültség, rengeteget tanulok a csapat minden tagjától, akik elképesztően jó ötletekkel és meglátásokkal tudják segíteni az immár közös munkát.

Hálás vagyok Istennek, hogy feladatot és közösséget adott nekünk. Még ha nem is a klasszikus értelemben gyülekezet mindez, hálás vagyok Neki, hogy együtt dolgozhatok velük, hisz ők lettek az én lelki családom.

Grabarits Ágnes

Az Eleki Életmódközpont 2018-ban végzett munkájáról

„És bejárta Jézus egész Galileát, tanítva azok zsinagógáiban, és hirdetve az Isten országának evangéliumát, és gyógyítva a nép között minden betegséget és minden erőtlenséget.” (Mt 4,23)

Bevezetés ■ Egy újabb év telt el, így a korábbi esztendőkhöz hasonlóan ismét szeretnénk beneteket tájékoztatni az elmúlt év eseményeiről. Az *Eleki Életmódközpont* működése a 9. évébe lépett, ez alatt az idő alatt már több mint 130 turnust tartottunk. Hálások vagyunk a jó Istennek, hogy fenntartotta szolgálatunkat az elmúlt években. Noha voltak kisebb-nagyobb nehézségeink, sok tapasztalatot és áldást nyertünk munkánk során. Meggyőződésünk, hogy Isten különleges módon gondoskodik intézményünkről. Bízunk benne, hogy olvasva számotokra is bátorítást jelentenek az elmúlt évben szerzett tapasztalataink.

Programjainkról ■ 2018-ban összesen 14 tíznapos betegturnust tartottunk, emellett volt két képzésünk, egyik a természetes gyógymódokkal kapcsolatos, a másik témája pedig a depresszió kezelése volt. Július első hetében Celldömölkön életmódtábort rendeztünk, illetve augusztus elején Biblia-tábort Eleken. Az elmúlt évben összesen 215 vendég vett részt programjainkon. Külföldről is érkeztek hozzánk vendégek: Angliából, Svédországból, Szlovákiából, Szerbiából és Romániából. A betegségek között továbbra is a szív- és érrendszeri betegségek, a mozgásszervi és emésztőrendszeri panaszok voltak a leggyakoribbak, illetve magas volt a lelki eredetű betegségek száma is.

Az elmúlt évben reggeli áhítatainkat Jézus életéről tartottuk. Ebből a célból vázlatokat készítettünk, amelyek segítségével a vendégek nyomon követhetik Jézus életének jelentősebb eseményeit a születésétől a feltámadásáig, melyből megismerhetik Isten szeretetét, a megváltási terv beteljesedését. A témák között szerepel Jézus születésének története, puszta megkísértése, a Nikodémussal való beszélgetés, néhány gyógyítás és példázat áttekintése, az utolsó vacsora, a Getsemáne-kerti lelki küzdelem, majd a kereszttáldozat és a feltámadás. Számtalanszor tapasztaltuk, milyen pozitív hatást vált ki betegeinkben Jézus életének megismerése. Nagyon sok személyes lelki beszélgetés volt ezeknek az áhítatoknak a gyümölcse.

Háziorvosi továbbképzés ■ A tavalyi év egyik legnagyobb meglepetése egy meghívás volt, amelyet dr. Garai Erzsébettől kaptunk az általa szervezett családorvosi szinten tartó tanfolyamra, márciusra, a gyulai megyei kórházba. Itt bemutatkozásra, valamint előadásokra is felkérést kaptunk. A tanfolyamon kb. 50 háziorvos vett részt. A háromnapos képzés zárónapján csak életmóddal kapcsolatos programok szerepeltek, és ebből az Eleki Életmódközpont kapta a legtöbb lehetőséget. Először Somogyi Lehel mutatta be röviden intézményünket, majd két orvos testvérünk, Pásztor Judit és Kovács Zsolt esetismertetések tartott. Nagy dolog volt ez számunkra, mivel továbbképzéseken nem szoktak ilyen jellegű programpontokat engedélyezni. A bemutatkozás és az esettanulmányok bemutatása után rövid fórumbeszélgetést is tartottunk. Ezek után többen jöttek oda hozzánk gratulálni, és volt olyan is, aki a turnusaink felől érdeklődött. A programot ételbemutató zárta, amelynek keretében Kovács-

né Dósa Marianna testvérünk mutatta be a munkatársainkkal közösen elkészített vegán ételeket. Mind az előkészületek során, mind az ott töltött idő alatt érezhettük jó Istenünk segítségét. Azóta már volt olyan betegünk, akit azon a továbbképzésen részt vett orvos küldött hozzánk. (Erről a továbbképzésről részletesebben a *Kürtszó* 18. számában olvashattatok.)

Életmódtábor Celldömölkön ■ Ebben az évben fontos célkitűzésünk volt egy újabb nyári életmódtábor megszervezése. Idejét ezúttal a július 1–7. közötti időpontra tűztük ki. Tavalyi életmódtáborunkban megismerkedtünk egy házaspárral, akik jó tapasztalatokkal tértek haza. Nemsokára a feleség nővérevel együtt eljött Elekre, egy betegturnusra. Kiderült, hogy a nővér Celldömölk város alpolgármestere, s egy szállodát is üzemeltet ezen a településen. A turnust követően felajánlotta, hogy szívesen rendelkezésünkre bocsátja 100 férőhelyes szállodáját. Meglátogattuk a helyet, és imádságok után eldöntöttük, hogy ott szervezzük meg az életmódtábort. Ott élő testvéreink is nagyon örültek a hírnek, s elmondták, hogy régóta imádkoztak azért, történjen valami a városban.

Táborunkon vendégeinkkel együtt 104-en töltöttünk el egy egész hetet a helyi Vasvirág Hotelben. Vendégek nem csak Magyarországról érkeztek, tizenhatan Romániából, hárman-hárman pedig Szlovákiából és a Vajdaságból jöttek. Volt köztük evangélikus lelkész, pünkösdi presbiter, és sok más felekezetből valók is. A tábor programja igen színes volt, időbeosztását illetően a korábbi, zalakarosi táboréhoz hasonló. A szombat este tartott záró alkalmon vendégeink meghatódva mondták el, milyen jól érezték magukat. Nem hívó vendégeink közül többen kifejezték, milyen sok jó tapasztalatot szereztek az étkezés, a mozgás és az összes program által. Visszatérő vendégeink szerint az idei tábor sokkal lelkebb volt, mint a tavalyi. Az egyik résztvevő ezt így fogalmazta meg: ez egy „bibliai életmódtábor” volt.

Egészségnapok, evangelizációk, egyéb programok ■ 2018-ban kilenc helyszínen tartottunk egészségnapot. Ezeket alkalmanként 30–70 vendég vett részt, akikkel egyenként foglalkoztunk egészségügyi állapotfelmérés és tanácsadás keretében. Számos evangelizációs célú könyvet adtunk ajándékba az érdeklődőknek (*Biblia, Jézus-hoz vezető út* stb.). Többen közülük később a tur-

nusainkra is jelentkeztek. A következő településeken tartottunk ilyen rendezvényeket: Vác, Magyarokizsa, Zenta, Nagyszalonta, Zirc, Szombathely, Szentes, Siófok, Szabadka. Központunk helyet adott egy ifjúsági hétvégének márciusban, és egy Biblia-kiállításnak is augusztusban, ami a helyi Eleki Világtalálkozó programjának is része volt. A vajdasági Magyarokizsán már a harmadik évet zártuk sikeres életmód- és főzőkórsorozattal. Itt is folyamatosan tapasztaltuk a lelki dolgok iránti érdeklődést.

Fejlesztések, anyagi kérdések ■ Jelenleg két ingatlant tartunk fenn: az egyik az Életmódközpont épülete (Kossuth u. 54.),

TAPASZTALATOK

a másik pedig a hat apartmanból álló szolgálati lakótömb (Tél u. 19.). A jó Isten kegyelméből vásárolhattunk még egy kisebb házat, amelyet felújítása után munkatársaink vehetnek majd birtokba (Mátyás K. u 7.). Néhány kisebb fejlesztést is sikerült megvalósítanunk: vásároltunk orvosi műszereket, néhány számítógépet és konyhai eszközt, fejlesztettük a karbantartó műhelyünket is. A javítások, a festések és a felújítások is rendszeresen megtörténtek. Intézményünk anyagi helyzete elfogadhatónak mondható, a turnusok bevételei, a testvérek és vendégek nagylelkű adományainak köszönhetően. Sokszor tapasztalhattuk a jó Isten segítségét anyagi kérdésekben is. Volt két sikeres pályázatunk is az elmúlt évben, egy alkalommal pedig Cséfalvy Dániel testvérünk jó-

voltából az ausztriai Oberwartban tartottak jótékonyági hangversenyt a központunk támogatása céljából. A mai magyar viszonyok között nem egyszerű dolog egy ilyen intézmény működtetése. Ezért igyekszünk ott takarékoskodni, ahol lehet.

Terveink ■ Az eddigi évekhez hasonlóan tovább folytatjuk a turnusainkat. Nyáron megtartjuk a szokásos eleki Biblia-táborunkat és a celldömölki életmódtáborunkat. Ezek mellett tervezünk egészségnapokat Komáromban, Kaposváron, életmódsorozatot pedig Füzesgyarmaton és a vajdasági Magyarokanizsán. Ez utóbbi helyen már két éve folyamatosan jelen vagyunk programjainkkal, 60–80 vendég részvételével.

A 2019-es év turnusainak időpontjai

DÁTUM	TURNUS
Február 11–21. (10 nap)	Betegturnus
Március 4–14. (10 nap)	Betegturnus
Április 1–11. (10 nap)	Betegturnus
Április 14–19. (5 nap)	Képzés
Április 29. – május 9. (10 nap)	Betegturnus
Május 20–30. (10 nap)	Betegturnus
Június 10–20. (10 nap)	Betegturnus
Június 30. – július 7. (7 nap)	Életmódtábor
Július 15–21. (7 nap)	Biblia-tábor
Július 29. – augusztus 8. (10 nap)	Betegturnus
Augusztus 19–29. (10 nap)	Betegturnus
Szeptember 9–19. (10 nap)	Betegturnus
Szeptember 30. – október 10. (10 nap)	Betegturnus
Október 21–31. (10 nap)	Betegturnus
November 11–21. (10 nap)	Betegturnus
December 2–12. (10 nap)	Betegturnus

„Szeretett barátom, kívánom,
hogy mindenben jól legyen dolgod,
és légy egészséges,
amint jó dolga van a lelkednek.”
(3)n 2)

ELEKI ÉLETMÓDKÖZPONT

5742, Elek, Kossuth utca 54.

www.elekieletmodkozpont.hu

Jelentkezés:

06-20/400-8646, 06-66/240-610

elekivendeghaz@gmail.com

További információért
forduljon hozzánk
bizalommal!

Imatapasztalatok

„Az Úr tevékeny kapcsolatban áll birodalmának minden részével. Figyel minden kimondott szóra. Hall minden sóhajt, meghall minden imát, figyeli mindenkinek a mozdulatait is. Igaz, hogy csalódások jönnek, és számítanunk kell a megpróbáltatásokra, azonban minden ügyünket, akár kicsi, akár nagy, rá kell bízunk Istenre. Őt nem ejti zavarba panaszaink sokasága, és nem kell félnünk attól, hogy terheink súlya túlterheli Őt. Figyelő gondoskodása kiterjed minden otthonra és minden egyénre. Érdekl minden ügyünk, és együtt érez velünk minden bánatunkban. Számon tart minden könnyet, és megindul erőtlenségünkön.” (Ellen G. White: Az én életem ma, 294. o.)

December 20-án Hévízen egy magas fiatalemberrel ismerkedtem meg a könyvespultunknál. Végigtekintette a könyveket, majd felhívtam figyelmét az mp3-as hanganyagokra is. Elkérte a hanganyagok elérhetőségét, hogy később megtekinthesse a listát, és közben elindult egy beszélgetés.

Többek között ezt kérdezte: Ön keresztény? És olvassa ezeket a könyveket? Majd azt kérdezte, tapasztaltam-e már, hogy Isten meghallgatta az imámat, és válaszolt is rá. Elmondtam neki, hogy életem során sok ilyen tapasztalatban volt részem. A következőt mondtam el neki: A férjem szemét Szombathelyen műtötték, és a szemműtét után pár nappal szerettem volna a főorvossal beszélni, aki őt műtötte. Délután 3 óra volt, és a rendelő előtt nagyon sokan vártak rá. Csak délután négyig rendelt, ezért így fohászkoztam magamban: „Uram, ha most kinyílna az ajtó, és kijönne a főorvos egy időre, akkor talán tudnék vele beszélni.” Nagy meglepetésemre rögtön kinyílt az ajtó. Egy beteg jött ki a főorvos kíséretében. Egy má-

sik folyosóra mentek át szemvizsgálatra. Azonnal utánuk siettem, és megvártam a vizsgálat végét. Amikor kijöttek, megszólítottam a főorvost, aki határozottan elutasított, és azt mondta: „Asszonyom látja milyen sokan várnak rám!” „Elnézést főorvos úr, én csak egy időpontot szeretnék kérni” – választottam, mire azt mondta, hogy négy órára jöjjenek vissza. Öröm és hála volt a szívemben, és kisiettem a kórház területéről.

Egy pillanatig azonban tanácstalanul álltam a szakadó esőben, azon töprengve, hogy az előttem álló egy órában hogyan tudom elvégezni azt a két feladatot, ami rám vár. El kellett menjek a bankba ügyintézésre, és az óvodába, hogy kivegyem és hazavigyem egy kedves házaspár gyermekét. Mónika és Ernő gyermeke volt, akik szeretettel befogadtak a kórházi ápolás idejére, és akik a közösségünkhöz tartoznak. Ám a bank és az óvoda a város két ellentétes részén volt, és én gyalog voltam. Hogyan intézhetem el mindezt úgy, hogy az orvoshoz is visszaérjek? Könnyörgtem a jó Istenhez, hogy segítsen meg, és tanácsoljon, hogy mi legyen a sorrend. Adta a gondolatot, hogy először a bankba menjek, így nem kell a szakadó esőben a kisfiút magammal vigyem a városon keresztül.

Elkezdtem futni a város központja felé, ahol található egy bankot. Közben folyamatosan imádkoztam, és kértem a jó Isten segítségét. Egy férfiesernyőt tartottam magam fölé. Egyszer csak megszólalt a telefon. Tamás hívott, aki szintén hittestvérem, és a következőket mondta: Gyöngyike, itt mentem el az autóval a belvárosban, és látom, hogy rohansz valahová. Valami baj van, mit tudok segíteni neked? Elmondtam neki, hogy telefonhívása válasz volt a könyörgésemre, s azt, hogy miről van szó. Ő erre azt válaszolta, nyugodjak meg, ő a bank előtt megvár, majd elme gyünk autóval az óvodába, és onnan a kórházba. Hatalmas kő esett le a szívemről, újra megbizonyosodtam afelől, hogy Isten lát és hall engem, és kész segíteni minden élethelyzetben.

Odaértem a bankhoz, de mielőtt beléptem volna, újból csengett a telefonom. Mónika hívott,

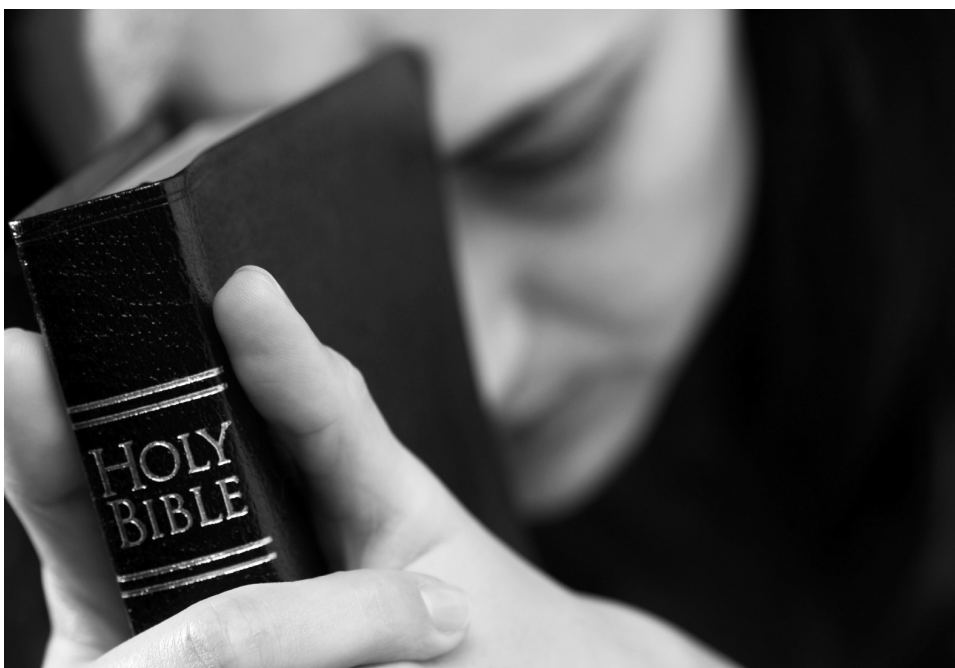
aki ezt mondta: „Gyöngyike! Elmaradt az utolsó órák az iskolában, ezért ki tudtam venni a kisfiút az oviból, nem kell érte menjél.” Ez egy újabb megkönnyebbülés volt számomra. A banki ügyemet is nagyon gyorsan sikerült elintézni, mert senki nem állt előttem a sorban. Az autóra már nem is volt szükség, mert gyalog időben visszaértem a kórházba. Utólag sokszor eszembe jut, hogy az is Isten csodája volt, hogy a nagy férfi-ernyő alatt felismert Tamás, s hogy pont akkor járt arra, amikor szükség volt rá, és készíttetés is érzett arra, hogy felhívjon és felajánlja segítségét. Aznap este mélységes hálával borultam az Úr elé, és megköszöntem Neki kegyelmes gondviselését. Ez a fiatalember nagyon figyelmesen végighallgatta, végül megköszönte ezt a tapasztalatot, és azt mondta, hogy sajnálja, de el kell búcsúznia, mivel a Budapestre induló busz sofőrje, így be kell álljon a kocsállásra, hogy felvegye az utasokat. Ha elindult, hozzám közeledve majd dudál egyet. Így is történt, egyik karjával kiintegetett, másik kezével hosszan megnyomta a dudát.

A következő tapasztalatot egy nagyon kedves budapesti hölgynek mondtam el, akit szintén Hé-

vízen ismertem meg. Megállt a könyvespultunk előtt, és a magas vérnyomásról szóló könyvet nézegette. Azt mondta, hogy elég sokat stresszel, ezért szökik fel a vérnyomása. Azt feleltem, hogy sajnos én is hajlamos vagyok arra, hogy stresszeljem magam, de ez azért nem jó, mert lebénítja az immunrendszert, és sok más problémát is okoz a magas vérnyomáson kívül. Megtapasztaltam egy alkalommal, hogy a stressz miatt teljesen kimerültem, és elhagyott az erőm. Egészen fiatal házasok voltunk, és a férjem családja először jött látogatóba hozzánk. Előre elterveztem, hogy mit fogok készíteni ebédre. Kenyeret és süteményt, zöldséglevest, rántott zabszeletet, burgonyapürét és salátát, hét személyre. Minden alapanyagot odatettem a konyhaasztalra, de amikor átgondoltam, hogy ez 12 órára össze kell álljon, mire a vendégek megérkeznek, elfogott a félelem, olyannyira, hogy elment az erőm. Nem tehettem mást, bementem a szobába, és újra imádkoztam, de most már teljes szívvel kértem az Istent, hogy segítsen meg, hogy időben elkészüljek minden munkával. Azt kértem, tanácsoljon, milyen sorrendben végezzem munkámat, és hogy mind-

ehhez adjon bölcsességet és erőt. Amikor befejeztem az imádságot, már teljesen nyugodt voltam. Jöttek is a gondolatok, és gyorsan haladtam a munkákban. Igaz, hogy elfáradtam ugyan, de mindennel elkészültem, mire a vendégek megjöttek. A hölgy szívesen és örömmel hallgatta az elmondottakat, és meg is köszönte.

Láttam, hogy még nem készül elsietni, ezért készíttetés éreztem, hogy elmondjam neki azt az imatapasztalatot is, amit a férjemmel közösen szereztünk. Ő két-napos értekezletre készült,

előző este elkészítettem az úticsomagját, pogácsát is sütöttem, de mivel az még meleg volt, nem akartam a többi csomaghoz tenni, ezért egy táliban, betakarva egy polcra tettem. Másnap nagyon korán keltünk, mivel a férjem a legkorábbi buszszal indult otthonról. Kikísértem a kapuig, elbúcsúztunk, s én visszamentem a konyhába. Ahogy beléptem, abban a pillanatban bevillant a gondolat, hogy a pogácsa otthon maradt. Azonnal felöltöttem, bezártam az ajtót, és elkezdtem rohanni a busz felé. Szívből imádkoztam a jó Istenhez, hogy elérjem – ne okozzak csalódást azzal, hogy a pogácsa nincs a csomagban, amit a férjem nagyon szeretett.

Dombon laktunk, ezért a lejtőn lefelé gyorsan haladtam. Ott találkoztam egy munkásszállító mikrobuszsal, amely velem szemben jött. A busz összeszedte a munkásokat, és visszafordulva utolért engem. A sofőr megállította az autót, s megkérdezte, hogy hová rohanok, és tud-e segíteni? „A buszt szeretném elérni” – válaszoltam. „Szálljon be, szívesen elvisszük” – mondta. A sofőr biztatott, hogy utol fogjuk érni, s ha az első megállónál nem érnénk el, akkor továbbvisz a másodikig. Ahogy közeledtünk az első megálló felé, már messziről láttam, hogy a busz már elment, nem várakozott ott senki. Haladtunk tovább, közeledett a második megálló. Bent állt a busz, de már mindenki felszállt. Félttem, hogy bármikor elindulhat, mielőtt odaérnénk. A busz sofőrje azonban leszállt, és füttyörészve nézegette az autóbusz kerekeit. Gyorsan kiszálltam a mikrobuszból, megköszönve a segítséget, és odaszaladtam a sofőrhöz, mondva, hogy egy csomagot szeretnék átadni a buszon lévő férjemnek. Felszálltam, és megkerestem őt.

A férjem utólag elmondta, hogy az autóbusznak már rég el kellett volna indulnia, és értetlenül figyelte mindenki, mit nézeget a sofőr, miért nem indulnak már el. Egyszer csak engem pillantott meg a buszon. Tágra nyílt szemmel, megdöbbenve kérdezte: „Gyöngyöm, te hogy kerülsz ide? Hiszen én is csak futva értem el a buszt az első

megállóban!” „Ne törődj vele – mondtam – itt a pogácsa” – és pusztit nyomva a homlokára gyorsan leszálltam. Nehéz leírni, elmondani azt az örömet és hálát, amit akkor éreztem. Egész úton hazafelé énekeltem a szívemben. Ilyen a mi Istenünk, hogy még az ilyen apró dolgainkra is odafigyel, és gondja van ránk.

Férjem nem szerette az autót, és nem is érdekelte, de a munka miatt mégis meg kellett tanulnia vezetni. Már azon megdöbönt a kezdet kezdetén, hogy az autóban három pedál van, és azokat majd neki kell nyomogatnia. „Hát ez nekem nem fog menni” – mondta, és majdnem kiiratkozott a tanfolyamról, de biztatásomra: „Ha más meg tud tanulni, akkor neked is menni fog!”, mégsem adta fel. Miután letette a vizsgát, vettünk egy használt négyütemű Trabantot.

Nemsokára egy nagyobb útra kellett menjünk Erdélybe, mert akik házasságkötésünkkor a tanúink voltak, meghívtak fiúk esküvőjére. Nagykónyi felé tartottunk már, amikor egy éles kanyarban férjem érezte, hogy a kocsikiszabadult az ellenőrzése alól, és elhagyva a középvonalat, a szemközti sávba tart. Megijedt, és megpróbálta visszakormányozni, de akkor meg az árok felé haladt. Egy újabb kormányozdulat után végképp irányíthatatlanná vált az autó, és áthaladva a szembejövő sávon, felszaladt a domboldalra egyenesen neki egy fának. A mentősök elmondták, hogy ez egy veszélyes útszakasz, ahol hetente vannak balesetek, ehhez még hozzájárult az erős motor és a könnyű felépítmény, valamint a vezetésbeli tapasztalatlanság. Nem sokkal később ezt az útszakaszt át is vágták, és új utat építettek arra.

A jó Isten gondviselésének köszönhetően épp az előző nap adta a gondolatot férjemnek, hogy a Trabant nagyon kemény fejtámláját egy vastag szivacsdarabbal bélelje ki. Ennek köszönhetően megúsztuk sérülés nélkül, csak a biztonsági övek húzták meg a nyakunkat, az oldalunkat. Bevittek bennünket a kórházba megfigyelésre, hogy nem sérült-e a lépünk vagy valamilyen belső szervünk. Mi mondtuk az orvosnak, hogy nekünk minden-

képp mennünk kell, mert várnak egy esküvőre, és úgy érezzük, hogy nincs nagyobb bajunk. A saját felelősségünkre elengedett bennünket, nagy morgolódások közepette, hogy milyen felelőtlenek vagyunk. Az autó totálkáros lett, és hívtunk egy autómentőt, aki hazavitt bennünket, s az autót is.

A jó Isten gondviselése volt az is, hogy a férjem édesanyja nem volt otthon. Bevitték az autót az udvarba, mi pedig kimentünk az utcára, és ott vártuk Lida mamit, mert ha az autót látja meg először, s nem bennünket, akkor nagyon kétségbeesett volna. Aznap péntek volt, latolgattuk, hogy busszal és vonattal hogyan tudnánk átmenni Erdélybe. Jött a szombat, és láttuk, biztos beleszúsznánk, így úgy döntöttünk, hogy a parancsolat szerint nyugszunk ezen a napon, és elmegyünk a gyülekezetbe. A csomagjainkat azonban nem pakoltuk ki, bíztunk abban, hogy Isten tehet valamilyen csodát, mert emberileg lehetetlen lett volna időben így kijutni az esküvőre.

Mindenki csodálkozott a gyülekezetben, hogy miért maradtunk itthon, aztán délután elmondtuk, mi történt velünk. Volt ott egy testvérünk Nagyatádról, aki csak ritkán szokott eljönni a kaposvári gyülekezetbe. Megkérdezte tőlünk, mikor akarunk elindulni Erdélybe? Csak néztünk egymásra, hogy ez micsoda kérdés, de aztán azt mondta: Ha ma éjszaka megfelel nekünk, mert hogy ő is átmejjék autóval, elvisz. Így az Isten kegyelméből a csomagjainkkal együtt időben ott voltunk az esküvőn.

Miután hazajöttünk, érdeklődtünk a szervizekben, hol vállalják a javítást. De sehol nem tudtak beszerezni motortartó bölcsőt, ami komolyabban sérült. Végül egy ismerősünk autószerelője vállalta el Nagyatádon, hogy ő majd beszerzi ezt, és megjavítja az autót. Teltek a hónapok, de csak az ígéretés maradt belőle. Elhatároztuk, hogy akkor eladjuk roncsként, legalább valamennyi pénzt visszanyerhetünk. Feladtuk a hirdetést, de amikor meghallották, hogy a motortartó bölcsővel van gond, már nem érdekelt senkit. Imádkoztunk a jó Istenhez, hogy könyvevangélista mun-

kánkhoz kell az autó, segítsen rajtunk. Egyszer csak jelentkezett valaki, és azt mondta őt így is érdekli a kocsi. Teljesen bizonyosak voltunk abban, hogy ez megegyezik az Isten akaratával, és hogy ha valakit ez most így is érdekel, ez jel arra, hogy Isten fog majd cselekedni. Leborultunk, és hálát adtunk Neki azért, hogy eladtuk az autót (múlt időben).

Másnap jöttek Komlórról a vevők, és elvitték férjemet Nagyatádra, a szervízbe. Kérdezte, hol van az autó? Kint a hátsó udvarban – volt a válasz. Télen és ebben a nagy hóban kint van a szabadban? Meg volt győződve arról, hogy biztosan garázsban tartják. De amikor hátrament, hogy megkeresse, földbe gyökerezett a lába. Az autó a tetejéig a hóban állt, teljesen kibelevve, a motor külön, egy másik hókupac alatt. Belül fel volt háborodva, hogy ilyen körülmények között tartották a kocsit, de nem akart szégyent hozni Istenre, így csak némán állt. Arra gondolt, hogy vajon ezek után mi fog történni? A vevők egy ideig tanácstalanul álltak, aztán megszólaltak: „Ássuk ki az autót!” Kiszabadították a ráhordott hó alól, megnézték a motort, de kiderült, hogy sehol nincs meg a lökhárító. „Hát ez hogy lehetséges, hogy valami nincs meg? – háborgott magában. – Hát ebből aztán nem lesz vétel” – gondolta. A vevők is azt mondták, hogy induljanak el haza.

Béültek az autóba, a férjem elcsüggedve, bánatosan. Eltelt legalább egy óra, néma csendben, senki sem szólt. Aztán az egyik férfi megtörte a csendet, és megkérdezte, mennyiért akarja eladni ezt az autót? Mit mondjon erre? Ha kis összeget mond, nem lesz autónk, ha nagyobb összeget, akkor azt mondhatják: „Uram, ne szórakozzon velünk!” Gondolkodott, hogy milyen árat mondjon, végül azt nyögte ki először, amennyiért meghirdettük az újságban. Rögtön jött a hihetetlen válasz: „Uram, akkor megvettük!” Egy forintot sem alkudtak le, pedig ezek után mit várhattunk volna? Amikor hazaérkezett a férjem, és elmondta, mi történt, örömben „bepölytünk” a szobánkba, és mély hálával köszöntük meg az Isten-

nek, hogy hitünket, ami ugyan a végére már meggyöngült, megjutalmazta, hiszen előre adtunk hálát azért, ami még meg sem történt. Nagyon nagy hatással volt ránk ez az eset, és megerősített bennünket hitünkben.

Pár nappal később Kaposváron járva összeláloztunk egy asszonnyal, aki már vásárolt tőlünk könyveket, és hosszabban beszélgettünk vele Istenről. Elmeséltük hát neki nagy örömben, mi történt velünk, az Úr hogyan hallgatta meg imáinkat. Gyöngyike és Laci, ha ti így tudtok imádkozni, imádkozatok érettem is – a férjem elvált tőlem, és a fiammal együtt feléljük tartalékainkat, mert sehol nem találom munkát, mindenhol csak ígéretnek. Mondtuk, hogy mi imádkozunk érte, de neki is hinnie kell, hogy a Teremtő megsegíti, s ő is előre adjon hálát ezért. Délután megint összeláloztunk a városban,

és örömtől ragyogó arccal ölelt át bennünket, ezt mondván: „Isten meghallgatta imáinkat. Kaptam munkát a tászári légibázison az amerikaiaknál! És pont ilyen munkára vágytam, a fizetésem is nagyon jó lesz.”

Mire e tapasztalatok elmondásának végére jutottam, ez az asszony sírt örömben, és búcsúzásakor szeretettel átölelt engem.

Végezetül kívánjuk, hogy az alábbi két ígét fogadjuk be szívünkbe, és mindenkor azok szerint cselekedjünk: „*Amit könyörgéseitekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglesz az néktek.*” (Mk 11,24) „*Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.*” (Fil 4,6)

Bakó Gyöngyi és László

BÚCSÚZUNK

MARIKA NÉNI

*Dr. Vértés Ernőné Gombár Mária Anna
(1940–2018)*

„Boldogok a halottak, akik az Úrban halnak meg mostantól fogva. Bizony, azt mondja a Lélek, mert megnyugosznak az ő fáradságuktól, és az ő cselekedeteik követik őket.” (Jel 14,13)

Marika néni 1940-ben született, Hódmezővásárhelyen. A családban az anyai nagymama adventhívó lelkülete úgy neki, mint unokatestvérének, az Eleken élő Ida néninek megalapozta Istenhez való ragaszkodását. Nagyon fiatalon, 1954 őszén kötött szövetséget az Úrral, de idősebb korában sokszor emlegette, hogy az igazi hit csak később, a sok nehéz helyzet alatt érett be nála. Korán, 18 évesen ment férjhez, s az ország másik szegletében, Győrben folytatta életét, majd 38 évesen

Budapestre költözött fiával, akit lelkiismeretesen és legjobb tudása szerint nevelt, egyedül. Nagyon szerette munkáját, az idegsebészeti röntgent, ahol egész nyugdíjazásáig asszisztensként dolgozott. Visszaemlékezéseiben újra és újra visszakanyarodott az ott szerzett tapasztalataihoz, és az emberek megsegítése iránti hű elkötelezettsége mélyen kirajzolódott szeretetteljes elbeszéléseiben.

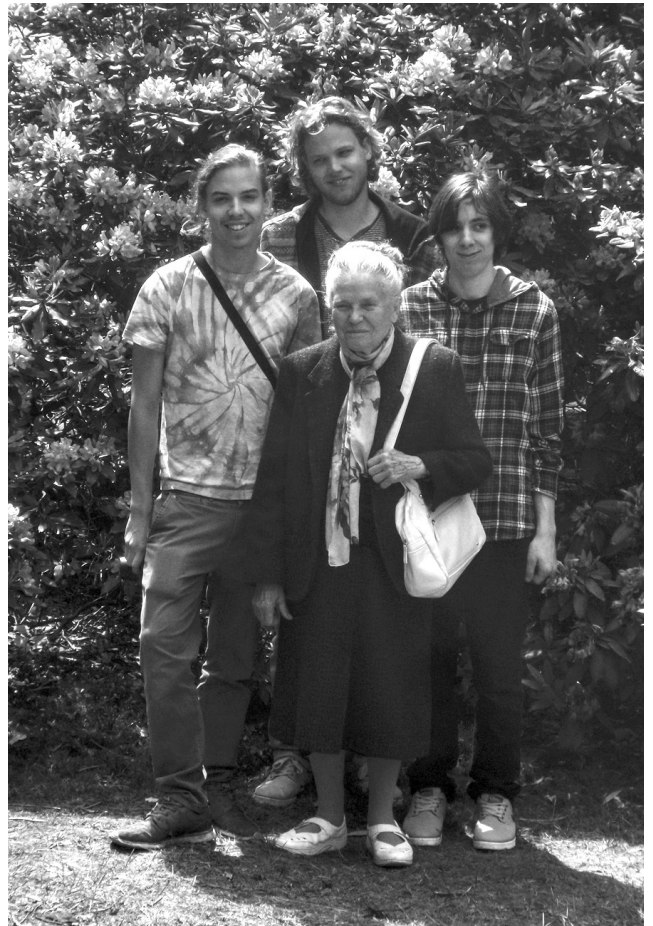
Nyugdíjas éveit szerette volna vidéken élni, ezért keresett egy csendesebb települést. Ekkor, 14 évvel ezelőtt, Bükre költözött, s hamar aktív tagjává vált először a szombathelyi, majd leválásunkkor a csepregi gyülekezetnek. Itt sem pihent, hisz felkérést kapott a főiskolától, így lett a nappali hallgatók kedves Marika nénije. Főzött rájuk, lelki beszélgetéseket tartott velük, szóval gondjukat viselte. Mi pedig itthonról aggódtunk érte, hogy vajon nem lesz-e túl sok neki a munka és az utazás. Kifogyhatatlan örömmel és lelkesedéssel beszélt a „gyerekeiről”, akik ott lettek rábízva, és teljes felelősséggel hodozta testi-lelki jólétüket. Amióta nem járt a főiskolára dolgozni,

BÚCSÚZUNK

több időt tudott szánni az elcsendesedésre, az olvasásra. Gyermeki örömmel fedezte fel az egészségügyi üzenetet, és akinek csak tudta, bizonysgul adta annak igazságát.

Fáradhatatlannak tűnt. Nem volt olyan kirándulás, ahonnan hiányzott volna. Külön felüdülést jelentett neki a természetjárás, fontos volt neki a sok mozgás. Csodálattal néztük, ahogy sokszor gyalog tette meg a Csepreg–Bük közötti 5 km-es távolságot, s ahogy évszaktól függetlenül nekivágott a távnak. Csillogó szemekkel és mosolygós arccal tudott hozzászólni bármilyen témához, s nem volt olyan művészeti ág, amelyben ne lett volna jártas. Lelkének igazi finomságát mégis másban lehetne megragadni: Marika néni nem volt megbántható, és haragtartó sem. Nem hallottuk, hogy valaha is gonoszul szólt volna más emberről. Kedves lény, vendégszeretete pedig példamutató volt környezetének.

Utolsó olvasmányai a *Jézus Krisztus apokalipszise* kötetek voltak. Szorgalmasan jegyzetelt, és időnként beszámolót tartott az újonnan megértett igazságokról. Az utolsó évben nála tartottuk a heti imaórákat, ahol sosem mulasztotta el a mennyei segítség kérését fiáért és három unokájáért. Nagyon szerette őket. Augusztusban, betegsége közben, még maga utazott el Győrbe hozzájuk. Utoljára. A családi kör melege körbevette, s nem engedték magára maradni. Fia, Kornél a legnagyobb gonddal, kifogyhatatlan erővel és gyengédséggel ápolta s viselte gondját az utolsó pillanatig.

Nem voltak fájdalmai, a gyógyíthatatlan betegség kegyelemmel volt elegyítve. Marika néni 2018. november 12-én hunyt el Krisztusba vetett hitben, az örök élet reményében. A család kérésére hamvaitól a tavasszal veszünk búcsút egy közeli erdőben.

Elérhetőségeink:

www.kurtszo.hu;

e-mail: kurtszo@kurtszo.hu.

További számok igényelhetők az alábbi telefonszámon: 06-30/619-5901; illetve elektronikusan, a fenti e-mail-címen.

A kurtszo@kurtszo.hu címen várjuk a kérdéseket és a *Tapasztalatok* rovatba szánt leveleket is.

KÜRTSZÓ

Az újság olvasható az interneten is:

<http://kurtszo.blogspot.hu>

A 2019-es év turnusainak időpontjai

DÁTUM	TURNUS
Február 11–21. (10 nap)	Betegturnus
Március 4–14. (10 nap)	Betegturnus
Április 1–11. (10 nap)	Betegturnus
Április 14–19. (5 nap)	Képzés
Április 29. – május 9. (10 nap)	Betegturnus
Május 20–30. (10 nap)	Betegturnus
Június 10–20. (10 nap)	Betegturnus
Június 30. – július 7. (7 nap)	Életmódtábor
Július 15–21. (7 nap)	Biblia-tábor
Július 29. – augusztus 8. (10 nap)	Betegturnus
Augusztus 19–29. (10 nap)	Betegturnus
Szeptember 9–19. (10 nap)	Betegturnus
Szeptember 30. – október 10. (10 nap)	Betegturnus
Október 21–31. (10 nap)	Betegturnus
November 11–21. (10 nap)	Betegturnus
December 2–12. (10 nap)	Betegturnus

*„Szeretett barátom, kívánom,
hogy mindenben jól legyen dolgod,
és légy egészséges,
amint jó dolga van a lelkednek.”
(3)n z)*

ELEKI ÉLETMÓDKÖZPONT

5742, Elek, Kossuth utca 54.
www.elekieletmodkozpont.hu

Jelentkezés:

06-20/400-8646, 06-66/240-610
elekivendeghaz@gmail.com

További információért
forduljon hozzánk
bizalommal!

Idei nyári táboraink

Rehabilitációs tábor: 2019. június 30. – július 7. ► Sima

Életmódtábor: 2019. június 30. – július 7. ► Celldömölk

Főiskolai tábor: 2019. július 14–21. ► Sima

Eleki Biblia-tábor: 2019. július 15–21. ► Elek

Ifjúsági tábor: 2019. július 21–28. ► Sirok

Családos tábor: 2019. július 21–26. ► Kunfehértó

Zenei tábor: 2019. augusztus 1–11. ► Orfű

Toleranciatáborok: I. 2019. július 7–14. ► Agárd

II. 2019. július 21–28. ► Kemenesmihályfa

|| A táborokról és a jelentkezés lehetőségeiről részletek a hamarosan megjelenő táborigazságot olvashatók!

Túrmezei Erzsébet: Újévi kérés

*„Isten erejével a mázsás teher könnyű,
mint a szalmaszál – nélküle mázsás súly
a szalmaszál is.” (Luther)*

Láttam, Uram!
Egyik béna volt, a másik aszott, sárga...
vagy nem volt lába...
De a Te fényed hullt a betegágyra!
Hitükkel elrejtőztek Nálad,
és úgy hordozták mázsás terhüket
a Te erőddel, mint a szalmaszálát.

És láttam szalmaszál alatt roskadókat,
Mert mázsás teher
könnyű, mint a kis szalmaszál, Veled.
De nélküled
a szalmaszál is mázsás súly lehet.

Új évbe indulok,
és nem tudom, mi vár rám.
Csak azt tudom: velem vagy, nem hagysz árván.
Csak azt tudom: utam már kijelölted
Mint bízó gyermek, járhatok előtted.
Te mérsz ki bút, örömet, munkát, terhet,
s irgalmad mindegyikbe áldást rejtett.

Csak egyet adj: hogy cél iránt haladjak,
hogy szalmaszálak alatt ne roskadjak!
És ha szereteted mázsás teherrel
tenné próbára ezt a gyenge vállat –
segíts úgy vinni mázsás terhemet
a Te erőddel – mint a szalmaszálát.